

การวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษา
ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปการศึกษา 2560-2564

นางสาวดวงใจ ทวีปะ

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

งานวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลนิสิตบัณฑิตศึกษาชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2564 - 2560 ได้แก่ จำนวน สาขาวิชา ภูมิภาค แหล่งทุนการศึกษา ระยะเวลาการศึกษา และผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิเคราะห์มาพัฒนาแนวทางในการจัดทำกลยุทธ์ในการเพิ่มจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศและนำเสนอผู้บริหารต่อไป

ผู้วิเคราะห์ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกานูจน์ ชำนิ และรองศาสตราจารย์ เกษักร ดร.ฉัตรชัย เขาว์ธรรม ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องของเนื้อหา รวมทั้งให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาต่าง ๆ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้งานวิเคราะห์นี้มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน รวมถึงนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกคนที่มีส่วนร่วมทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ทั้งนี้ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิเคราะห์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะเภสัชศาสตร์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผนด้านการรับนิสิตชาวต่างประเทศให้เป็นไปตามตัวชี้วัด และการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นางสาวดวงใจ ทวีปะ
ผู้จัดทำ

บทสรุปผู้บริหาร

การวิเคราะห์ เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564 เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่ถูกระบุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ.2555-2570) เพื่อก้าวไปสู่ความเป็นนานาชาติ การดำเนินนโยบายเพื่อสนับสนุนการเข้าศึกษาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศจึงมีความสำคัญ การวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564 เป็นการวิเคราะห์จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยผู้วิเคราะห์สรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลนิสิตบัณฑิตศึกษาชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2560 - 2564 ได้แก่ จำนวน สาขาวิชา ภูมิภาคที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาต่อในปีการศึกษา 2560 - 2564 จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ในปีการศึกษา 2562 มีจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 26 คน (27.66 %) และน้อยที่สุดคือปีการศึกษา 2560 จำนวน 13 คน (13.83 %) หากพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ จะเห็นว่า จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับในช่วงปีการศึกษา 2560 - 2564 โดยเฉพาะในปีการศึกษา 2562 จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากปีการศึกษา 2561 คณะเภสัชศาสตร์ได้เปิดหลักสูตร วท.ม./วท.ด. สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสามารถรับนิสิตไทยและนิสิตต่างประเศที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทุกสาขา และอาจารย์ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้หลักสูตร วท.ม./วท.ด. สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถรับนิสิตรับนิสิตต่างประเศได้และมีจำนวนนิสิตชาวต่างประเศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของคณะเภสัชศาสตร์ผ่านหน่วยงานรัฐบาล การจัดโครงการ Open House for International Graduate Programs และการบอกต่อของผู้ที่เข้ามาศึกษาให้กับบุคคลที่รู้จัก แต่เนื่องด้วยในปี 2563 เกิดสถานการณ์โควิด-19 รัฐบาลไทยได้จำกัดการเข้าประเศไทยของชาวต่างประเศ เป็นผลให้มีจำนวนนิสิตชาวต่างประเศลดลงในปีการศึกษา 2563 แม้ว่าคณะเภสัชศาสตร์ ได้เตรียมความพร้อมในด้านระบบการเรียนการสอนผ่านทางออนไลน์ และได้เสนอให้ผู้สมัครชาวต่างประเศเข้าเรียนรายวิชาด้วยระบบออนไลน์ แต่เนื่องจากความไม่พร้อมทางด้านเทคโนโลยีของประเทศต้นทาง ทำให้ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าศึกษาตัดสินใจไม่ศึกษาต่อและผู้เข้าศึกษาบางส่วนที่เข้าเรียนด้วยระบบออนไลน์แล้วขอลาออก อย่างไรก็ตามเมื่อมีการเปิดประเศแนวโน้มนิสิตชาวต่างประเศเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2564 และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นซึ่งปัจจุบันในภาคศึกษาต้น ปีการศึกษา 2565 มีนิสิตชาวต่างประเศเข้าศึกษา จำนวน 15 คน โดยภาพรวมนิสิตประเศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี เนื่องมาจากมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของคณะเภสัชศาสตร์ผ่านหน่วยงานรัฐบาล การจัดโครงการ Open House for International Graduate Programs และการบอกต่อของผู้ที่

เข้ามาศึกษาให้กับบุคคลที่รู้จัก และนิสิตประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีแนวโน้มลดลงในปีการศึกษา 2563 เนื่องมาจากสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ นอกจากนี้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรค COVID-19 ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา เศรษฐกิจและปัญหาในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยของนิสิตชาวต่างประเทศทำได้โดยยากและมีต้นทุนจากการกักตัวเพื่อเฝ้าระวัง (stat quarantine) ทั้งฝั่งประเทศต้นทางและประเทศไทยที่ค่อนข้างสูงใช้ระยะเวลายาวนาน และมีความเสี่ยงในการติดเชื้อ ทั้งนี้ในปีการศึกษา 2564 สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรค COVID-19 มีแนวโน้มคลี่คลายลงจึงทำให้จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

1.2 ผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่นิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาต่อในปีการศึกษา 2560 -2564

จากการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มากที่สุด จำนวน 60 คน (63.83 %) และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิกและสาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน (สาขาวิชาละ 2.13 %) โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า **ในระดับปริญญาโท** สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษามากที่สุด จำนวน 42 คน (72.41 %) รองลงมา คือ เภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (นานาชาติ) จำนวน 6 คน (10.34 %) และน้อยที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม, สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา, สาขาวิชาเภสัชเวท และสาขาวิชาชีวเวชเคมี มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน (สาขาวิชาละ 1.72 %) **ในระดับปริญญาเอก** สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษามากที่สุด จำนวน 18 คน (สาขาวิชาละ 50 %) รองลงมา คือ รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 6 คน (16.67 %) และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรม จำนวน 1 คน (2.78 %) หากพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ จะเห็นว่า สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสาขาวิชาที่นิสิตชาวต่างประเทศสนใจมากที่สุด ทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่เปิดรับผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทุกสาขา โดยไม่จำกัดคุณสมบัติเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์เท่านั้น อีกทั้งหลักสูตรมีเนื้อหารายวิชาที่ทันสมัย ครอบคลุม มีการบูรณาการอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสาขาวิชาที่นิสิตชาวต่างประเทศเลือกเข้าศึกษาน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิกและสาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่รับคุณสมบัติเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์เท่านั้น ส่งผลให้มีผู้ที่สนใจศึกษาต่อมีจำนวนน้อย

1.3 ผลการวิเคราะห์ประเทศภูมิถิ่นกำเนิดของนิสิตชาวต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2560 -2564

จากการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษา มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 51 คน (54.26) และน้อยที่สุด คือ ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา, ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล, ประเทศสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และประเทศมาเลเซีย มีจำนวนประเทศละ 1 คน (1.06%) เนื่องจากในปีการศึกษา 2560 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยคณะเภสัชศาสตร์ร่วมกับกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ภายใต้แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไทย – เมียนมา ได้สนับสนุนทุนการศึกษาระดับปริญญาโทแก่เภสัชกร จากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อเข้ามาศึกษาต่อเพิ่มศักยภาพทางด้านสาธารณสุขของประเทศ โดยในปีการศึกษา 2560 มีนิสิตที่ได้รับทุนนี้ จำนวน 3 คน เข้าศึกษา

ในหลักสูตร วท.ม. สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (หลักสูตรนานาชาติ) จำนวน 2 คน และหลักสูตร ภ.ม. สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา จำนวน 1 คน และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของคณะเภสัชศาสตร์ผ่านหน่วยงานรัฐบาลของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ทำให้มีผู้สนใจมาสมัครเข้าศึกษาต่อในปีต่อ ๆ ไปมีจำนวนมากขึ้น โดยได้รับทุนรัฐบาลไทย ภายใต้แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไทย – เมียนมา รวมทั้งทุนอาเซียน **ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ 4 ปี กระทรวงการต่างประเทศ** และนิติตต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาน้อยที่สุดมี 4 ประเทศ คือ ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา, ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล, ประเทศสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และประเทศมาเลเซีย เนื่องมาจาก **คณะเภสัชศาสตร์ไม่ได้มีการจัดทำความร่วมมือกับกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (MOU) และขาดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกที่ต่อเนื่อง** ไปยังกลุ่มเป้าหมายในองค์กรประเทศดังกล่าว

ทั้งนี้ คณะเภสัชศาสตร์ ได้ดำเนินการขยายขอบเขตการให้ทุนในส่วนของทุนอาเซียนแก่ผู้สมัครของประเทศอื่น ๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 - 2564 ส่งผลให้หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ ได้รับนิสิตจากภูมิภาคอื่น ๆ ได้แก่ เอเชียกลาง แอฟริกา และอเมริกาใต้ จำนวน 11 คน โดยในรอบ 3 ปีการศึกษา กลุ่มประเทศภูมิภาคเหล่านี้เป็นกลุ่มที่มีผู้สนใจเข้าร่วมรับฟังการประชาสัมพันธ์โครงการ Open House for International Graduate Programs และโครงการในลักษณะเดียวกันการจัดแบบออนไลน์ ปีละ 2 ครั้ง /ปี โดยสำนักบริหารวิรัชกิจและเครือข่ายนานาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และร่วมมือกับฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดทำสื่อ VDO ให้สามารถเข้ามาศึกษา ทบทวนเรียนรู้ซ้ำได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสะดวกและเข้าถึงข้อมูลทั้งผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมและผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

2. ผลการวิเคราะห์ประเภททุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2560 - 2564 จำแนกตามประเภททุน และจำแนกตามปีการศึกษา

1) **จำแนกตามประเภททุน** จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศได้รับทุนการศึกษา 97.87% ซึ่งเป็นปัจจัยแรกและเป็นประการสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ดังนั้น จึงควรสร้างเครือข่ายแสวงความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ หรือ องค์กรที่อยู่นอกภาครัฐ ที่ต้องการสนับสนุนบุคลากรของประเทศที่กำลังพัฒนา หรือร่วมมือจากมหาวิทยาลัยต่างชาติ และบริษัทเอกชนต่างชาติ ที่จะให้การสนับสนุนทุนการศึกษา และการนำเสนอทุนลักษณะการร่วมจ่ายระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานของรัฐ (Co - payment) โดยประเภททุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศ มากที่สุด คือ ทุนอาเซียนจำนวน 74 ทุน (78.72 %) รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 9 ทุน (9.57 %) รองลงมา คือ ทุน TICA จำนวน 7 ทุน (7.45 %) และน้อยที่สุด คือ ทุน 100 ปี และทุนส่วนตัว มีจำนวนที่เท่ากันทุนละ 2 คน (ทุนละ 2.13 %) **ทุน TICA** มีจำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ทุน (42.86 %) และในปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 มีจำนวนทุนที่เท่ากันปีการศึกษาละ 2 ทุน (ทุนละ 28.57 %) **ทุน 100 ปี** ได้รับทุนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ทุน (100 %) **ทุน C2F** จำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ทุน (44.44 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ทุน (33.33 %) และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ทุน (22.22 %) **ทุนอาเซียน** จำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 ทุน

(27.03 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 ทู (22.97 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 ทู (18.92 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 13 ทู (17.57 %) และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 ทู (13.51 %) หากพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ จะเห็นว่านิสิตชาวต่างประเทศส่วนมากเข้าศึกษาด้วยทุนอาเซียน จำนวน 74 ทู (78.72 %) ซึ่งทุนการศึกษานี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีนโยบายในการเข้าร่วมทางด้านวิชาการกับสังคมนานาชาติ สร้างฐานความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการและส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ รวมทั้งส่งเสริมบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนนานาชาติด้วยการสนับสนุนทุนการศึกษาชาวต่างประเทศมาศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตต่างประเทศได้รับทุน C2F เป็นลำดับที่ 2 (ร้อยละ 9.57) ซึ่งทุน C2F มีนโยบายสนับสนุนทุนแก่นิสิตระดับปริญญาเอกที่มีศักยภาพสูงและผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง โดยสนับสนุนทุนนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งทุนดังกล่าวนี้ในการรับนิสิตต่างประเทศ ประการหนึ่งขึ้นอยู่กับ การพิจารณาความต้องการของอาจารย์ที่ปรึกษาในการรับนิสิตด้วย และน้อยที่สุด คือ ทุนส่วนตัว จำนวน 2 คน (2.13 %) อาจเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการเรียนค่อนข้างสูงและนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาส่วนมากเป็นประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA-Official Development Assistance ประจำปี ค.ศ. 2020) และถูกจัดอันดับให้อยู่ในระดับที่น้อยกว่าประเทศไทย

2) จำแนกตามปีการศึกษา ในปีการศึกษา 2560 ประเภททุนสำหรับนิสิตชาวต่างประเทศประเภททุนการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 10 ทู (76.92 %) และทุน TICA จำนวน 3 ทู (23.08 %) **ในปีการศึกษา 2561** ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 13 ทู (76.48 %) และทุน TICA และทุน 100 ปี มีจำนวนที่เท่ากัน จำนวนทุนละ 2 ทู (ทุนละ 11.76 %) **ในปีการศึกษา 2562** ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 20 ทู (76.92 %) รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 3 ทู (11.54 %) รองลงมา และน้อยที่สุด คือ ทุนส่วนตัว จำนวน 1 ทู (3.85 %) **ในปีการศึกษา 2563** ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 14 ทู (82.35 %) รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 2 คน (11.76 %) และน้อยที่สุด คือ ทุนส่วนตัว จำนวน 1 ทู (5.88 %) **ในปีการศึกษา 2564** ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 17 ทู (80.95 %) และทุน C2F จำนวน 4 ทู (19.05 %) จะเห็นว่า นิสิตชาวต่างประเทศส่วนมากได้รับทุนมากที่สุดในปีการศึกษา 2562 อาจเนื่องมาจากเริ่มมีการขยายขอบเขตการให้ทุนของทุนอาเซียนแก่ผู้สมัครเข้าศึกษาทำให้มีผู้ได้รับทุนการศึกษาจำนวนมาก และมีการเปิดสอนสาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสาขาวิชานี้เปิดรับผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทุกสาขา ไม่จำกัดคุณสมบัติเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์เท่านั้น ทำให้มีผู้สนใจเข้าศึกษามากขึ้น และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2560 อาจเนื่องมาจาก ข้อจำกัดของการให้ทุน การทำความร่วมมือกับกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (MOU) และการจำกัดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในแต่ละสาขาวิชาที่ต้องการเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์นั้น

3. วิเคราะห์ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอกของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาโทสำเร็จการศึกษา จำนวน 33 คน (56.89 %) สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ จำนวน 10 คน (30.30 %) และสำเร็จการศึกษาไม่ตามเกณฑ์ จำนวน 23 คน (69.70%) ปริญญาเอกสำเร็จการศึกษา จำนวน 10 คน (27.77 %) สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ จำนวน 9 คน (90.00 %) และสำเร็จการศึกษาไม่ตามเกณฑ์ จำนวน 1 คน (10.00 %) นิสิตต่างประเทศระดับปริญญาโทที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ส่วนหนึ่งเป็นนิสิตรักษาสถานภาพการเป็นนิสิต เนื่องจากรอการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และมีส่วนหนึ่งใช้เวลาในการพัฒนาทักษะในห้องปฏิบัติการและการวิจัยทำให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ได้ภายในระยะเวลา 2 ปีโดยเฉพาะในหลักสูตรที่มีรายวิชาเรียนและวิทยานิพนธ์ ซึ่งนิสิตจะต้องลงรายวิชาเรียนอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา ส่วนนิสิตระดับปริญญาเอกในช่วงระหว่างปีการศึกษา 2560 – 2564 ที่นำมาวิเคราะห์มีเฉพาะนิสิตแบบ 1.1 และแบบ 2.1 ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2560 – 2561 และนิสิตแบบ 1.2 และแบบ 2.2 ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2560 เท่านั้นที่ครบระยะเวลาการศึกษาตามเกณฑ์ จึงมีนิสิตเพียง 10 คน ที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้นี้ ส่วนนิสิตจำนวน 26 คน ยังไม่ครบระยะเวลาการศึกษาตามเกณฑ์ ดังนั้น เพื่อให้นิสิตชาวต่างประเทศสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามเกณฑ์ ควรวางแผนควบคุมคุณภาพการทำวิจัย และระยะเวลาการศึกษาของนิสิต โดยอาจจะออกระเบียบประกาศ ข้อบังคับ หรือแผนการศึกษาที่เหมาะสมกับนิสิตให้มากขึ้นเพื่อให้นิสิตสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามเกณฑ์ ไม่มีการพ้นสภาพ ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา

4. วิเคราะห์ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาโทสำเร็จการศึกษาด้วย publication จำนวน 18 คน (51.43 %) และสำเร็จการศึกษาด้วย proceedings จำนวน 17 คน (48.57 %) มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากระยะเวลาในการสนับสนุนทุนการศึกษาทำให้นิสิตไม่สามารถรอการตีพิมพ์เพื่อสำเร็จการศึกษา จึงต้องส่งผลงานวิจัยไปนำเสนอในที่ประชุมวิชาการเพื่อให้สำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาของทุนการศึกษา ทั้งนี้งานวิจัยของนิสิตได้รับการต่อยอดเป็นผลงาน publication หรือไม่ต้องทำการเก็บข้อมูลต่อไป อย่างไรก็ตามการนำเสนอผลงานแบบ proceedings และการเข้าร่วมการประชุมวิชาการในสาขาที่นิสิตทำวิจัยได้เพิ่มทักษะการนำเสนอผลงาน และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น

นิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาเอกสำเร็จการศึกษาด้วย publication จำนวน 10 คน (100 %) สามารถมีผลงานวิจัยตีพิมพ์จำนวน 17 ฉบับ เนื่องจากเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของหลักสูตรแบบวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ต้องสำเร็จการศึกษาด้วยผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างน้อย 2 ฉบับ นอกจากนี้ยังมีนิสิตปริญญาเอกของหลักสูตรแบบรายวิชาเรียนและวิทยานิพนธ์ ที่กำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาด้วยผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างน้อย 1 ฉบับ แต่สามารถตีพิมพ์ได้ 2 ฉบับ การเพิ่มนิสิตชาวต่างประเทศที่มีศักยภาพสูงเข้าศึกษาในระดับปริญญาเอกช่วยเพิ่มผลงานตีพิมพ์ให้กับคณาจารย์ คณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนนโยบายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการเพิ่มค่า

น้ำหนักในการคำนวณการจัดอันดับมหาวิทยาลัย ได้ตามเกณฑ์ด้านผลงานวิจัย และด้านความเป็นนานาชาติ

ทั้งนี้ คณะเภสัชศาสตร์ ควรทบทวนการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย จัดให้มีการสนับสนุนระบบที่ปรึกษางานวิจัยและการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ เพื่อผลักดันให้ผลงานทางวิชาการและวิจัยได้รับการเผยแพร่มากขึ้น และควรสร้างระบบตรวจสอบ ติดตาม เพื่อป้องกันกรณีไม่ปฏิบัติตามในสัญญาเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัย และสร้างระบบกลไกวิเคราะห์และทบทวนความเสี่ยงที่จะอาจจะเกิดขึ้นในทุกมิติอย่างต่อเนื่อง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๘
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป้นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 คำจำกัดความเบื้องต้น	3
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิเคราะห์/วิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)	6
2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่างประเทศ พ.ศ. 2561 – 2580	10
2.3 แผนยุทธศาสตร์ 4 ปี กระทรวงการต่างประเทศ	12
2.4 แผนยุทธศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 – 2570)	15
2.5 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา	18
2.6 งานวิเคราะห์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีวิเคราะห์	26
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	26
3.2 ประชากร	26
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	29
4.1 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลนิสิตบัณฑิตศึกษาชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2560 - 2564 ได้แก่ จำนวน สาขาวิชา ภูมิภาคที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	29
4.1.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564 จำแนกตาม ปีการศึกษา และระดับการศึกษา	29
4.1.2 นิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564 จำแนกตามสาขาวิชา และระดับการศึกษา	32
4.1.3 ประเทศภูมิภาคของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564	36
4.2 ผลการวิเคราะห์แหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564	44
4.2.1 จำแนกตามประเภททุน	44
4.2.2 จำแนกตามปีการศึกษา	44
4.2.3 จำแนกตามประเทศภูมิภาค	48
4.2.4 จำแนกตามสาขาวิชา	50
4.3 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564	52
4.4 ผลการวิเคราะห์ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564	55
บทที่ 5 ปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการแก้ไข	57
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์	57
5.2 ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	63
ประวัติผู้เขียน	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 โดยรวม	52
ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเทศ	55

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 2.1	ทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21	8
ภาพที่ 2.2	ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ทั้งหมด 8 ประเด็น	15
ภาพที่ 2.3	มิติการพัฒนาคุณภาพและตัวชี้วัด	19
ภาพที่ 4.1	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา	30
ภาพที่ 4.2	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามระดับการศึกษา	31
ภาพที่ 4.3	แสดงร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา	33
ภาพที่ 4.4	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา จำแนกตามระดับการศึกษา	35
ภาพที่ 4.5	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564	37
ภาพที่ 4.6	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา	39
ภาพที่ 4.7	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา	43
ภาพที่ 4.8	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเภททุน	45
ภาพที่ 4.9	แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา	47

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า	
ภาพที่ 4.10	เปรียบเทียบแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามา ศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเทศภูมิลาเนา	49
ภาพที่ 4.11	เปรียบเทียบประเภททุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศ จำแนกตาม สาขาวิชา	51
ภาพที่ 4.12	เปรียบเทียบระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาใน หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท โดยรวม	53
ภาพที่ 4.13	เปรียบเทียบระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาใน หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาเอก โดยรวม	53
ภาพที่ 4.14	เปรียบเทียบผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศ ที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามประเทศ	56

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ มีความรู้อันเป็นพื้นฐานและทักษะเฉพาะทางในการประกอบอาชีพ ขับเคลื่อนระบบอุตสาหกรรมและตลาดแรงงาน รวมถึงสามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและสร้างความยั่งยืนของระบบเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ สังคม และสาธารณสุขที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาโดยการสร้างระบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับนานาชาติที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ตัวชี้วัดหนึ่งเพื่อการบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษา คือระบบการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลก เป็นการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษาที่มีมาตรฐานระดับสากล โดยภาครัฐมุ่งเป้าให้ประเทศไทยมีจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ 200 อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579) โดยส่งเสริมการดำเนินงานให้สถาบันการศึกษาของประเทศไทยมีความพร้อมและมีบทบาทเชิงรุกอย่างสร้างสรรค์เพื่อเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำ มีความโดดเด่นทางวิชาการ สามารถแข่งขันในเวทีโลก และมีความร่วมมือกับนานาชาติในลักษณะที่จะเกื้อหนุนต่อความก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านของประเทศไทย และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประชาคมโลกโดยรวม การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงเรียนรู้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศจากประเทศที่มีศักยภาพในสาขาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศไทยจึงมีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างความร่วมมือในด้านการยกระดับการศึกษาให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมีเกียรติภูมิในประชาคมโลกตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่างประเทศ พ.ศ. 2561 – 2580 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2561)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มุ่งมั่นพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นผู้นำที่ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติ โดยได้ตั้งเป้าหมายที่จะก้าวขึ้นไปสู่มหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานระดับโลก ในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยให้มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ตามการจัดอันดับของ QS World University Ranking 1-200 ของโลก โดยมีเป้าหมายในระยะเวลา 10 ปี พ.ศ. 2565 ขึ้นสู่อันดับ 1-150 ของโลก และในระยะเวลา 15 ปี พ.ศ.2570 ขึ้นสู่อันดับ 1-100 ของโลก ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Education) เป็นยุทธศาสตร์ 1 ใน 8 ยุทธศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมายมุ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนชั้นนำของโลกและพัฒนาหลักสูตรที่สามารถแข่งขันได้ รองรับ การเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกโดยมีเป้าหมายมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับนานาชาติโดยส่งเสริม การเปิดหลักสูตรนานาชาติโดยเน้นการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และปรับจากหลักสูตรปกติเป็น หลักสูตรสองภาษา รวมทั้งเปิดรับอาจารย์ประจำชาวต่างชาติและนิสิตชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น (แผน ยุทธศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555-2570))

คณะเภสัชศาสตร์ เป็นคณะ 1 ใน 19 คณะ ที่เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยในระดับบัณฑิตศึกษามุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อเข้าใจกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ในระดับปริญญาโท และเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมในระดับปริญญาเอก หลักสูตรที่เปิดสอนครอบคลุมศาสตร์หลากหลายสาขา ทั้งด้านการค้นพบและพัฒนาายาใหม่ การพัฒนาเทคโนโลยีทางเภสัชกรรม การพัฒนาเภสัชภัณฑ์ การบริหารผู้ป่วย และการบริหารจัดการระบบยาและสุขภาพ ในปีการศึกษา 2559 - 2561 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทั้งหมดของคณะได้รับการพิจารณาทบทวนในภาพรวมและนำไปสู่การปรับควมรวมหลักสูตรเพื่อให้เกิดการบูรณาการของศาสตร์รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร โดยเปิดรับทั้งนิสิตชาวไทยและต่างชาติในระดับปริญญาโท จำนวน 9 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก จำนวน 7 หลักสูตร

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นหน่วยงานที่คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งขึ้น เพื่อสนับสนุนภารกิจบัณฑิตศึกษาและให้บริการด้านต่าง ๆ แก่นิสิตบัณฑิตศึกษาชาวไทยและนิสิตชาวต่างประเทศ อาทิ เช่น การรับสมัครเข้าศึกษา การสอบโครงสร้างวิทยานิพนธ์ การสอบวัดคุณสมบัติ การสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ การสำเร็จการศึกษา งานมาตรฐานหลักสูตร งานพัฒนาศักยภาพนิสิต งานให้คำปรึกษานิสิต รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตชาวไทยและนิสิตชาวต่างประเทศที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา

การรับนิสิตจากต่างประเทศเข้าศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ และการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นิสิตจากต่างประเทศ ทั้งทุนการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุนการศึกษาของคณะวิชาที่รับนิสิตร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และแหล่งทุนภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นิสิตชาวต่างชาติที่เข้ามาศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นหนึ่งในภารกิจที่สำคัญยิ่งของฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (QCU101) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดในการติดตามประเมินผลถึงความสำเร็จของคณะและมหาวิทยาลัยที่สร้างเสริมองค์กรสู่ความเป็นนานาชาติจากจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีความสนใจในการวิเคราะห์ เรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564 เพื่อให้ทราบข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนการศึกษาเพื่อเข้ามาศึกษาที่คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถนำผลการวิเคราะห์นี้มาปรับปรุงกลยุทธ์ในการรับและดึงดูดนิสิตชาวต่างประเทศให้เข้ามาศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในคณะและมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลนิสิตบัณฑิตศึกษาชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2560 - 2564 ได้แก่ จำนวน สาขาวิชา ภูมิภาค ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อวิเคราะห์แหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564
3. เพื่อวิเคราะห์ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564
4. เพื่อวิเคราะห์ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลจำนวนนิสิต สาขาวิชา และภูมิภาคที่นิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ได้ทราบแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ได้ทราบระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การวิเคราะห์การเข้าศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศ คณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนนิสิตจากประเทศต่าง ๆ ที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาแบบเต็มเวลาที่คณะ เกษศาสตร์และทุนการศึกษาที่ได้รับระหว่างปีการศึกษา 2560 - 2564

1.5 คำจำกัดความเบื้องต้น

นิสิตชาวต่างประเทศ หมายถึง นิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในคณะ เกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบบเต็มเวลา ปีการศึกษา 2560 - 2564 ได้แก่ ประเทศ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ราชอาณาจักรกัมพูชา มาเลเซีย สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล

หลักสูตร หมายถึง การศึกษาในระดับมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต ในสาขาวิชาต่าง ๆ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิดสอนและหลักสูตรฯ ได้แจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อทราบแล้ว หรือได้แจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สอ.อว.) โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับปริญญาโท จำนวน 9 สาขาวิชา และระดับปริญญาเอก จำนวน 7 สาขาวิชา ดังนี้

ระดับปริญญาโท

1. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรม
2. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม
3. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก
4. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม
5. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา
6. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชเวช
7. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวชเคมี
8. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (หลักสูตรนานาชาติ)
9. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี

ระดับปริญญาเอก

1. หลักสูตรเภสัชศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรม
2. หลักสูตรเภสัชศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม
3. หลักสูตรเภสัชศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา
4. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชเวช
5. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวชเคมี
6. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (หลักสูตรนานาชาติ)
7. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี

ทุนการศึกษา หมายถึง ทุนที่นิสิตชาวต่างประเทศได้รับเมื่อเข้ามาศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสนับสนุนเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าครองชีพ ค่าทำวิจัย ค่าเดินทาง และค่าต่อวีซ่า เป็นต้น

ทุนอาเซียน หมายถึง ทุนสนับสนุนการศึกษาสำหรับบุคลากรจากประเทศในภูมิภาคอาเซียน และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ซึ่งมีทั้งแบบบางส่วน และทุนเต็มจำนวน ทั้งนี้ทุนเต็มจำนวนจะเป็นการร่วมสนับสนุนทุนการศึกษาระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและคณะหลักสูตรที่รับนิสิตเข้าศึกษา

ทุนการศึกษาหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 100 หมายถึง ทุนสนับสนุนการศึกษาเพื่อพัฒนาดุษฎีบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งเป็นฐานในการสร้างองค์ความรู้/บุกเบิกความรู้ใหม่ และสนับสนุนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย ซึ่งเป็นการสนับสนุนค่าเล่าเรียนตามที่จ่ายจริง ค่าใช้จ่ายรายเดือน ค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย

ทุนโครงการสร้างเสริมพลังภาษา ก้าวสู่ศตวรรษที่ 2 (C2F) หมายถึง ทุนการศึกษาแก่นิสิตปริญญาเอกศักยภาพสูงที่ให้ค่าใช้จ่ายสูงกว่า โดยต้องผลิตงานวิจัยคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งนิสิตจะได้รับทุนการศึกษาเป็นค่าใช้จ่ายรายเดือน ๆ รวมทั้งการสนับสนุนอื่นๆ”

ทุน TICA หมายถึง ทุนการศึกษาของรัฐบาลไทยภายใต้กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ หรือ Thailand International Cooperation Agency (TICA)

ทุนส่วนตัว หมายถึง ผู้เข้าศึกษาที่ไม่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาจากหน่วยงานใดเพื่อเข้าศึกษาที่คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

ผลงานทางวิชาการ หมายถึง บทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต แผน ก หรือบทความทางวิชาการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานการค้นคว้าอิสระในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต แผน ข หรือบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต

การสำเร็จการศึกษา หมายถึง การสอบผ่าน และผ่านเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาทุกกระบวนการของแต่ละหลักสูตร และตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2551 และข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561

ระยะเวลาการศึกษา หมายถึง ระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด ที่นิสิตใช้เพื่อการศึกษาและสร้างผลงานทางวิชาการที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อันได้แก่ การเรียนรายวิชา การทำงานวิจัย และการเขียนวิทยานิพนธ์หรือ การค้นคว้าอิสระ ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จนสำเร็จการศึกษาโดยเป็นไปตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2551 และข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561

- สำหรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษา

- สำหรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาดุขฎิบัณฑิตต้องมีระยะเวลาการศึกษาตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- (1) ไม่เกิน 6 ปีการศึกษา สำหรับผู้เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาโท
- (2) ไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับผู้เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิเคราะห์/วิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปกการศึกษา 2560-2564 ผู้วิเคราะห์ได้ศึกษาเอกสารและงานวิเคราะห์/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)
- 2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่างประเทศ พ.ศ. 2561 – 2580
- 2.3 แผนยุทธศาสตร์ 4 ปี กระทรวงการต่างประเทศ (พ.ศ. 2558 - 2561)
- 2.4 แผนยุทธศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 – 2570)
- 2.5 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.6 งานวิเคราะห์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมา โดยตลอด และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิมได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการ โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ขึ้น เพื่อวาง กรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศ

ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ การยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนฯ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสภาวการณ์ และบริบทแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลก

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมสูงวัยและทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 – 2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา ดังนั้นเพื่อให้การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1) ความจำเป็นในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องมาจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) และการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็น

ประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับแรงกดดัน จากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนในอีก 20 ปีข้างหน้า

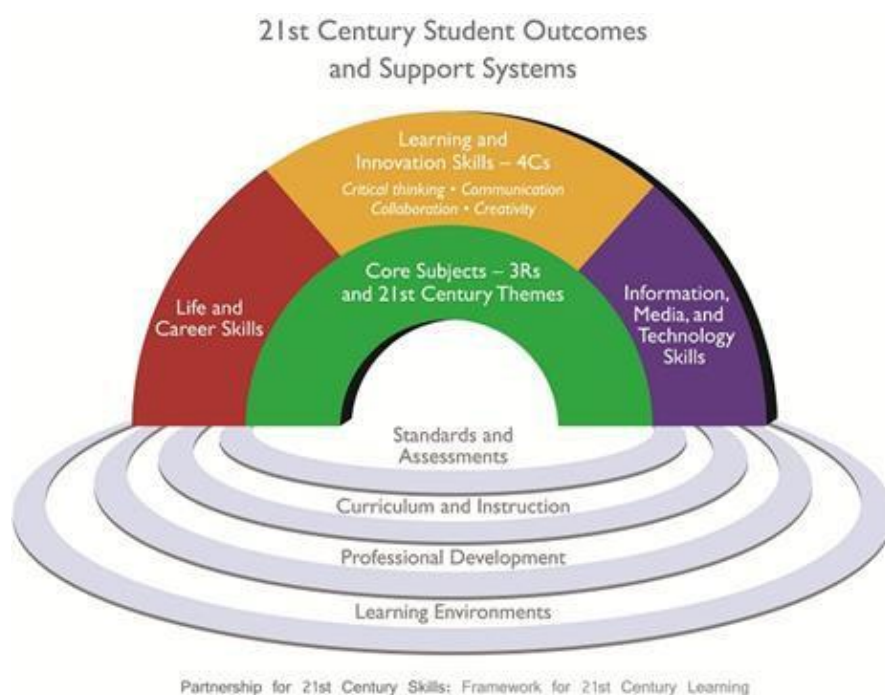
ผลการพัฒนาการศึกษาในช่วงปี 2552 - 2559 พบว่า ไทยประสบความสำเร็จในหลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในระยะต่อไป

(1) ด้านโอกาสทางการศึกษา รัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมากส่งผลให้ประชากรในวัยเรียน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น แต่ยังคงเข้าเรียนได้ไม่ครบทุกคนและมีปัญหาการออกกลางคันอยู่บ้าง นอกจากนี้ประชากรที่อยู่ในวัยกำลังแรงงานแม้จะได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่จำนวนแรงงานที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีอยู่จำนวนมาก จึงต้องเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และมีมาตรการต่าง ๆ ให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้นเพื่อยกระดับการศึกษาของคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ด้านคุณภาพการศึกษา ผลการพัฒนายังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ คุณภาพของกำลังแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษาทำให้มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีแต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการทำให้มีผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะ และคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนเพื่อวางเป้าหมายการจัดการศึกษา ทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานและการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับคุณภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น

(2) ด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้ งบประมาณทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและระบบการจัดการที่ต้องได้รับการปรับปรุง เป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมาก เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและลดภาระงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการศึกษาซึ่งได้รับค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาครูค่อนข้างน้อย การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการบริหารจัดการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และปฏิรูประบบการเงินเพื่อการศึกษา

2) **ทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21** ทั่วโลกตั้งเป้าหมายสร้างให้ได้และไปให้ถึงความต้องการกำลังคนยุค 4.0

ผลจากการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ สังคม และสถานการณ์สังคมสูงวัยข้างต้น ส่งผลให้ทุกประเทศทั่วโลกกำหนดทิศทางการผลิตและพัฒนาากำลังคนของประเทศตน ให้มีทักษะและสมรรถนะระดับสูง มีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้น ส่วนความต้องการกำลังแรงงานที่ไร้ฝีมือ และมีทักษะต่ำจะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มากขึ้น

ภาพที่ 1.1 ทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)

การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคนดังกล่าวโดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง

ทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs + 8Cs

3Rs ประกอบด้วย

- (1) อ่านออก (Reading)
- (2) เขียนได้ (WRiting)
- (3) คิดเลขเป็น (ARithmetics)

8Cs ประกอบด้วย

- (1) ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)
- (2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- (3) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross –cultural Understanding)
- (4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership)
- (5) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy)
- (6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)
- (7) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)
- (8) ความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

3) ความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลกับการดำรงชีวิต

นวัตกรรมและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างก้าวกระโดด ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ที่ต้องเผชิญกับเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันมากมาย ทั้งด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การเดินทาง การใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริหารและการจัดการ การทำงานเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เยาวชนรุ่นใหม่ จึงควรเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้รู้เท่าทันและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อตนเอง สังคมและประเทศต่อไป ซึ่งเป็นบทบาทของการศึกษาที่ต้องพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีทักษะ และความรู้ในเรื่องดังกล่าว

การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก ทั้งที่เป็นปัจจุภาย นอก จากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ 2558 (Millennium Development Goals : MDGs 2015) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable

Development Goals : SDGs 2030) และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะ ในศตวรรษที่ 21 และ ปัจจัยภายในประเทศ จากนโยบายการปรับเปลี่ยนประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2565) และวิกฤตสังคมสูงวัยล้วนมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ของประเทศ ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาจึงต้องนำปัจจัยทุกด้านมาประมวลและวิเคราะห์เพื่อกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579

4) การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ สถานศึกษาควบคู่กับการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จะส่งผลให้หน่วยงานและสถานศึกษาสามารถ บริหารและจัดการศึกษาที่แสดงความรับผิดชอบต่อคุณภาพมาตรฐานให้แก่ผู้เรียน อย่างมี ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคม อาทิ บุคคล ครอบครัว ชุมชนสังคม ภาคเอกชน สถานประกอบการ มูลนิธิ วัด สถาบันและองค์กรต่าง ๆ ในสังคม ที่มีศักยภาพและความพร้อมสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการศึกษาในรูปแบบที่ หลากหลายโดยมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ กติกาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีนโยบายและมาตรการจูง ใจทั้งที่เป็นตัวเงินและสิทธิประโยชน์อื่น เช่น การลดหย่อนภาษี เพื่อส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายความ ร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ ผลกระทบจากโครงสร้างประชากรวัยเรียนที่ลดลง ตลอดระยะเวลา 10 กว่าปีที่ผ่านมาและต่อเนื่องไปอีก 20 ปีข้างหน้า จะส่งผลให้ประเทศไทยเข้าสู่ สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอีกไม่เกิน 5 ปีต่อจากนี้ และจะทำให้มีห้องเรียนและสถานศึกษาที่ต้องปิด ตัวลง และจำนวนสถานศึกษาขนาดเล็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถาบันอาชีวศึกษา และ สถาบันอุดมศึกษาก็ต้องเผชิญกับสถานการณ์เดียวกัน รัฐจึงจำเป็นต้องบริหารจัดการทรัพยากรที่มี อยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยการกำหนดที่ตั้งและจัดกลุ่มสถานศึกษาตามระดับ คุณภาพมาตรฐานการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาที่ปิดตัวลงให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน หรือ ใช้ประโยชน์ร่วมกันในพื้นที่ การเลือกผลิตกำลังคนในสาขาวิชาที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญและความ เป็นเลิศเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ การพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพที่ เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของสังคม เพื่อให้รัฐสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอย่าง จำกัดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียนและใช้งบประมาณในส่วนที่สามารถ ประหยัดได้เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เพื่อตอบโจทย์การเพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการ และบริบทที่เปลี่ยนแปลงของสังคมและประเทศ

2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่างประเทศ พ.ศ. 2561 – 2580 (กระทรวง การต่างประเทศ, 2561)

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกในอีก 20 ปีข้างหน้า ทำให้การมีหลายมหาอำนาจในภูมิภาคส่งผลทั้งด้านดี และไม่ดีต่อไทยและนำไปสู่ความ ทำทายนในการดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศ ทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ จะเน้นการแข่งขันด้าน การส่งออกและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาในภูมิภาค การรวมตัวกันด้านเศรษฐกิจใน

ภูมิภาคอาเซียน ซึ่งมีประชากรรวมกว่า 6 ล้านคน ทำให้ภูมิภาคอาเซียนกลายเป็นเขตเศรษฐกิจที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก การลงนามความร่วมมือต่างๆ เพื่อดำเนินนโยบายด้านการค้าขายจึงเกิดขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้าและการเปิดตลาดใหม่ ประเด็นด้านการต่างประเทศมีความเชื่อมโยงภารกิจหลายด้านของหน่วยงานราชการ แต่หน่วยงานต่างๆ ยังขาดการบูรณาการในการบริหารจัดการเท่าที่ควร ทั้งนี้ประเทศไทยยังต้องพัฒนาด้านโลจิสติกส์และระบบคมนาคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศด้วย

2.1.2.1 เป้าหมายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- 1) บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
- 2) ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับ

โดยประชาคมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- 1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี

เสถียรภาพและยั่งยืน

- 2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- 1) สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอด

ช่วงชีวิต

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- 1) สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตในคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม

- 1) ยกกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ภาครัฐ

- 1) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส

2.1.2.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ

รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

- 1) การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
- 2) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
- 3) การร่วมมือทางการพัฒนาร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก

รวมถึง องค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- 1) สร้างความหลากหลายในการท่องเที่ยว
  - ข้อ 5 ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค
- 2) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
  - ข้อ 1 เชื่อมโยงโรงพยาบาลคมนาคมไร้รอยต่อ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

  - 1) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
    - ข้อ 5 การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
    - ข้อ 7 การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ
- 2) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
  - ข้อ 1 การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษาสภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
  - ข้อ 3 การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

  - 1) ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
    - ข้อ 4 เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือคุณภาพและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
  - 2) เสริมสร้างพลังทางสังคม
    - ข้อ 5 สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตในคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

  - 1) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
    - ข้อ 3 จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

2.3 แผนยุทธศาสตร์ 4 ปี กระทรวงการต่างประเทศ

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 4 ปี กระทรวงการต่างประเทศ พ. ศ. 2558 - 2561 มีเป้า ประสงค์เชิงยุทธศาสตร์คือ เสริมสร้างสถานะทางยุทธศาสตร์และผลประโยชน์ของไทย (กระทรวงการต่างประเทศ , 2558) ซึ่งประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ 8 ข้อดังต่อไปนี้

2.1.3.1 ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีกลยุทธ์ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ชายแดนไทยและชายแดนประเทศเพื่อนบ้านเป็นชายแดนแห่งการร่วมมือ

2) ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามชาติ ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม

3) ส่งเสริมความสัมพันธ์ในทุกมิติกับทุกภาคส่วนของประเทศในภูมิภาค

4) ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน

5) ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.1.3.2 ส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน มี กลยุทธ์ดังนี้

1) เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจกับอาเซียนและภาคส่วนต่างๆ ของไทย

2) ผลักดันบทบาทนำของไทยในการส่งเสริม ความเชื่อมโยงภายในและ ภายนอกภูมิภาครวมทั้งความสอดคล้องด้านกฎระเบียบและกระบวนการทำงานร่วมกัน

3) ผลักดันให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกัน เพื่อให้สามารถรับมือกับความท้าทาย

ต่างๆ

4) เสริมสร้างค่านิยมพื้นฐานร่วมกันในภูมิภาคและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้

เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน

2.1.3.3 เสริมสร้างสถานะความสัมพันธ์กับประเทศยุทธศาสตร์ มีกลยุทธ์ดังนี้

1) ใช้ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของไทยในการสร้างอำนาจต่อรองกับ ประเทศยุทธศาสตร์

2) รักษาความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ

3) ต่อยอดความสัมพันธ์กับประเทศและกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพและ มหาอำนาจใหม่ๆ

4) กระชับความสัมพันธ์กับประเทศและกลุ่มประเทศมุสลิม

5) เพิ่มพูนการใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงต่างๆ ที่ไทยมีกับประเทศ ยุทธศาสตร์

2.1.3.4 ผลักดันบทบาทไทยที่สร้างสรรค์และรับผิดชอบเป็นที่ยอมรับของประชาคม โลกมีกลยุทธ์ดังนี้

1) ดำเนินการเชิงรุกเพื่อมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ และสะท้อนแนวปฏิบัติที่ดีหรือประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญในเวทีระหว่างประเทศ

2) ปกป้องผลประโยชน์ของไทยและแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศ อาทิ ความ มั่นคงระหว่างประเทศ อาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย ยาเสพติด โยกย้ายถิ่นฐาน สาธารณสุข ภัยพิบัติ สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืน

3) ผลักดันการปฏิบัติตามและเผยแพร่มาตรฐานสากลตามพันธกิจระหว่าง ประเทศของไทย

2.1.3.5 ยกกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ มี กลยุทธ์ ดังนี้

1) ใช้ประโยชน์จากที่ตั้งและจุดแข็งในภาคเศรษฐกิจหลายสาขาของไทย

- 2) ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความเป็นมืออาชีพให้ภาคเอกชนไทย
- 3) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายขยายธุรกิจการค้าในการลงทุนของภาครัฐและเอกชนไทยในต่างประเทศ ทั้งในตลาดเดิมและตลาดใหม่
- 4) พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 5) พัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านพลังงาน ความมั่นคงทางอาหารและสินค้าเกษตร
- 6) ผลักดันความเชื่อมโยงและส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาค และกับภายนอกภูมิภาค

2.1.3.6 เสริมสร้างภาพลักษณ์ ความเชื่อมั่นและทัศนคติที่ดีต่อไทย มีกลยุทธ์ดังนี้

- 1) ประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ประชาคมโลกเห็นศักยภาพและจุดเด่นของไทย ตลอดจนมีความเข้าใจในสถานการณ์ต่างๆ ในประเทศไทย
- 2) สร้างความคุ้นเคย ไว้วางใจ และทัศนคติที่ดีต่อไทย ตลอดจนเอกลักษณ์ของไทยซึ่งมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นเสาหลัก
- 3) ใช้เครื่องมือทางการทูตต่างๆ เช่น การทูตวัฒนธรรม การเผยแพร่รูปแบบการพัฒนาของไทย การขยายเครือข่าย Friends of Thailand

2.1.3.7 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนมีกลยุทธ์ดังนี้

- 1) เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศและความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนไทย
- 2) พัฒนาประสิทธิภาพด้านการให้บริการด้านการต่างประเทศ โดยเฉพาะการกงสุล พิธีการทูต และกฎหมายระหว่างประเทศ
- 3) ขยายความร่วมมือและการปฏิสัมพันธ์ของภาคส่วนต่างๆ ในการขับเคลื่อนการต่างประเทศของไทย

2.1.3.8 พัฒนาขีดความสามารถองค์กร มีกลยุทธ์ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการกำหนดเป้าหมายการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ทั้งส่วนกลางสำนักงานในต่างประเทศ และระหว่างส่วนราชการ
- 2) บริหารทรัพยากรบุคคลและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ
- 3) พัฒนาโครงสร้างองค์กร กระบวนการทำงาน ระบบ IT และประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กร
- 4) พัฒนาองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ รวมถึงการสร้างองค์ความรู้เชิงลึก
- 5) ส่งเสริมการเป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

2.4 แผนยุทธศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 – 2570)

กรอบแนวความคิดของแผนยุทธศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2555 - 2570 กำหนดให้มีการเตรียมความพร้อมและรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการปรับเปลี่ยนที่รวดเร็ว รุนแรง ต่อเนื่องในด้านต่างๆ โดยศึกษาทั้งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ศึกษาปัจจัยสำคัญทางด้านต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม รวมทั้งศึกษาจากโครงการศึกษาข้อมูลทิศทาง แผนยุทธศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 - 2570) ซึ่งจัดทำโดย รศ.ดร. นวลน้อย ตรีรัตน์ และคณะ นอกจากนี้มีการประชุมระดมความคิดจากผู้บริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การนำเสนอร่างการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การประชุมหารือกับคณะกรรมการฯ รวมทั้งนำเสนอระดมความเห็นจากที่ประชุมคณบดี จากการศึกษา ทำให้ได้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ทั้งหมด 8 ประเด็น ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต้องเตรียมพร้อมและจัดทำแผนรองรับ ดังนี้

ภาพที่ 2.2 ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ทั้งหมด 8 ประเด็น (แผนยุทธศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 - 2570))

1) การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำและการติดอันดับโลก (World Class National University and Global Ranking)

ในบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ในทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แรงงาน และความรู้ ผ่านระบบคมนาคม สื่อสารโทรคมนาคม ที่ทำให้พรมแดนระหว่างประเทศมีความสำคัญลดลง สภาวะทางเศรษฐกิจและห่วงโซ่คุณค่าที่เชื่อมต่อกันเป็นเครือข่ายระหว่างประเทศ เศรษฐกิจยุคใหม่ที่อยู่บนรากฐานของเศรษฐกิจ ฐานความรู้ และนวัตกรรม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมในทุกภาคส่วน ทำให้มหาวิทยาลัยอันเป็นสถาบันในการศึกษาระดับตติยภูมิต้องมีการปรับตัว ให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรากฏตนในสายตาชาวโลก ผ่านการจัดอันดับของหน่วยงานต่าง ๆ

2) การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและนวัตกรรม (Research and Innovation University)

มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ทั้งระดับชาติ ระดับโลก มีเงื่อนไขทางด้านการสร้างความเป็นเลิศในงานวิจัยเพื่อเป็นองค์กรแห่งปัญญาของประเทศหรือของโลก มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยจะผลิตผลงานวิชาการ หรือค้นคว้าวิจัยไม่เพียงแต่ทางด้านวิชาการ แต่ยังสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม และโลก มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแล้วแต่มุ่งเน้นงานวิจัย ให้เวลาและความสำคัญกับการสรรหาศาสตราจารย์และทีมงานในการผลิตผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแม่เหล็กในการดึงดูดคนเก่งจากทุกมุมโลก ความท้าทายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) มีขนาดใหญ่ มีทั้งในส่วนของการเรียนการสอน และวิจัย ครอบคลุมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ประเด็นท้าทาย ทำอย่างไรจึงจะสามารถบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ให้มีการทำวิจัยอย่างกว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งการสร้างผลงานวิจัยที่โดดเด่นและมีนวัตกรรม

3) การแก้ปัญหาโลกและชี้นำสังคม (Solving Global Issues and Leading Local Community)

ประเด็นท้าทายของโลก จากปัจจุบันจนถึงอีก 15 ปีข้างหน้า จะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มหลักในอนาคต รวมถึงปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขได้ทัน หรือปัญหาที่ยังไม่ทราบสาเหตุ ตัวอย่างเช่น การวิจัยด้านมะเร็ง โรควิตกกังวลใหม่ ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การวิจัยทางด้านเศรษฐกิจและความยั่งยืน การวิจัยด้านมนุษยศาสตร์ คุณภาพชีวิตของพลเมือง คุณค่าที่เปลี่ยนไปของสังคม และการอนุรักษ์และสร้างสรรค์งานทางศิลปวัฒนธรรม ประเด็นท้าทายคือ มหาวิทยาลัยนอกจากทำหน้าที่พัฒนาและส่งเสริมด้านการศึกษา จะต้องสามารถนำความรู้ วิชาการต่างๆ มาสร้างให้เกิดประโยชน์ ช่วยแก้ปัญหาและชี้นำสังคม ซึ่งต้องมีการศึกษาคาดการณ์ และเตรียมแผนรับมือปัญหาต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และสามารถแก้ปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์

4) การสร้างดุลยภาพและความยั่งยืนด้านการเงินของมหาวิทยาลัย (Financial Sustainability)

จากนิยามของมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลก นอกจากเสรีภาพทางวิชาการ และความคิดแล้ว ยังต้องมีเสรีภาพทางการเงิน ไม่ต้องพึ่งพิงรัฐมากนัก สามารถเลี้ยงตนเองได้

แหล่งรายได้ของมหาวิทยาลัย ควรมีการเพิ่มเติมจากเดิมที่เคยพึ่งพิงเงินสนับสนุนจากภาครัฐ มาเป็นแหล่งรายได้ใหม่ อย่างเช่น รายได้จากการให้บริการวิชาการ การฝึกอบรมพนักงานและผู้บริหารในภาคส่วนต่างๆ การบริการสังคมที่ก่อให้เกิดรายได้ รายได้จากวิสาหกิจของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่างๆ อย่างเช่น สำนักพิมพ์ การให้บริการทดสอบทางวิชาการ รายได้จากงานวิจัย การขายลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตรให้กับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเห็นได้ว่าแหล่งรายได้เหล่านี้ล้วนเกิดมาจากการแปลงปัญญาและความรู้สู่การนำไปใช้ประโยชน์

5) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของอุดมศึกษาและความพร้อมด้านอาเซียน (ASEAN Readiness, Stakeholders Collaboration and University Network)

การร่วมมือและการสร้างเครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารสถาบันอุดมศึกษา เพราะมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ที่จะต้องรับใช้ให้บริการสังคม ผลิตบุคลากรให้กับหน่วยงานต่างๆ ในสังคม สร้างและเผยแพร่ องค์ความรู้ รวมถึงบทบาทในการทำนุบำรุง

ศิลปวัฒนธรรม กรอบความคิดของการร่วมมือควรจะพัฒนาจนถึงการร่วมมือกับชุมชน โดยการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัย (USR: University Social Responsibility)

นอกจากนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังต้องสามารถสร้างกรอบความร่วมมือใหม่ เช่น การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน (Industry Co-Creation) เพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตบัณฑิตที่สามารถทำงานได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ การแลกเปลี่ยนความรู้อย่างสม่ำเสมอทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การร่วมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีสมมูลของอัตลักษณ์และพหุลักษณะของชุมชน ชนเผ่าในท้องถิ่น การสร้างนวัตกรรมร่วมกัน และเสริมสร้างให้เกิดการยอมรับขององค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในสังคม

ประเด็นท้าทายที่เกิดจากการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยควรวางกรอบการสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยในอาเซียน จากที่ผ่านมา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ทางญี่ปุ่น ยุโรป และสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนใหญ่

6) การมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีทั้งในส่วนของ การวิจัย การเรียนการสอน และการบริการสังคม (Technology Readiness Level in Research, Education and Social Service)

มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการสำรวจความพร้อมด้านเทคโนโลยี ทั้งในด้านการวิจัย การเรียนการสอน และการบริการสังคม เพื่อรักษาระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเมื่อเทียบกับนานาชาติ ประเด็นความท้าทายคือ ทำอย่างไรให้การลงทุนจากส่วนกลางของมหาวิทยาลัยสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า และสามารถแปรสภาพของสินทรัพย์ที่ลงทุนไปเพื่อก้าวให้ทันตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป การลงทุนในเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร (ICT) เพื่อทำให้เกิดการบูรณาการเชื่อมโยงกันระหว่างระบบ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีต่างๆ เช่น เซิร์ฟเวอร์ เครือข่าย คอนเทนต์ กับแอปพลิเคชัน รวมถึงการเก็บข้อมูลเพื่อการประเมิน ติดตามความคุ้มค่า และความทันสมัยของคอนเทนต์และเทคโนโลยี

7) การมีคุณสมบัติแห่งความเป็นพลเมืองที่ดีและเก่งของไทย อาเซียน และโลก ทั้งนิสิต อาจารย์ นักวิจัย และบุคลากร (“Glocal”, Global + Local, Qualities of Students, Teachers, Researchers, and Staffs)

ประเด็นท้าทายของมหาวิทยาลัยในบทบาทของสังคมไทยและสังคมโลก คือ การนำเข้า ผลิต และส่งมอบทรัพยากรบุคคลที่เป็นทั้งคนดีและเก่ง ที่ได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ

ความท้าทายมี 3 ประเด็น คือ ประเด็นแรก การสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์ ประเด็นที่ 2 คือ ต้องสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในส่วนของอาจารย์และบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยด้วย และประเด็นสุดท้าย คือ การตรวจสอบติดตามประเมินผลสอดคล้องและครบถ้วนหรือไม่ โดยควรมีการตรวจสอบทั้งจากมุมมองของบุคคลภายในและบุคคลภายนอก และทำการสื่อสารเพื่อการพัฒนาต่อไป

8) การบูรณาการการวิจัย การเรียนการสอน การบริการสังคม เพื่อมุ่งไปสู่ มหาวิทยาลัยสหศาสตร์ และข้ามศาสตร์ (R-E-S Integration, Multidisciplinary and Transdisciplinary University)

การก้าวขึ้นไปสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลก ปัจจัยหลักส่วนสำคัญคือการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีผลงานวิจัยที่โดดเด่น ด้วยปัจจัยในสภาวะปัจจุบันที่โลกมีความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านอย่างรวดเร็ว งานวิจัยที่ดีและโดดเด่นนอกจากจะเป็นการวิจัยเชิงลึกในศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งเพียงอย่างเดียว ต้องมีการเพิ่ม พัฒนา ผสมผสานศาสตร์ต่างๆ เข้าไป เพื่อเกิดเป็นงานวิจัยแบบผสมผสานข้ามศาสตร์ และสหศาสตร์ โดยงานวิจัยจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างงานวิจัย การเรียนการสอน และการบริการสังคม เพื่อให้ได้หัวข้องานวิจัยใหม่ๆ ที่สามารถแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และมีความแปรปรวนสูงขึ้นไปตามความเปลี่ยนแปลงของโลก

2.5 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (QCU101) ขึ้น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สามารถสะท้อนข้อเท็จจริงเชิงผลผลิต/ผลลัพธ์และโอกาสในการพัฒนา อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เทียบเคียงได้ในระดับสากล และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ในการพัฒนาระบบ QCU101 มีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลอย่างหลากหลายและครอบคลุม ดังนี้

- 1) ระบบประกันคุณภาพการศึกษาในระดับชาติ/นานาชาติ
- 2) ระบบการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลก
- 3) การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลก
- 4) วิสัยทัศน์และพันธกิจมหาวิทยาลัย
- 5) การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และอนุกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอุดมศึกษา สกอ.ทั้งนี้ ระบบ QCU101 ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกันคุณภาพจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 1/2561 วันที่ 6 มิถุนายน 2561 และสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 816 วันที่ 28 มิถุนายน 2561 ได้มีมติเห็นชอบและให้นำไปใช้แทนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. ระดับมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไป

มิติการพัฒนาคุณภาพและตัวชี้วัด มีดังนี้

มิติการพัฒนาคุณภาพ	ตัวชี้วัด	แหล่งข้อมูล/บียาบ
1. ความเป็นนานาชาติ	1.1 อาจารย์และนักวิจัยชาวต่างประเทศ (International Faculty)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR QS 2021
	1.2 นิสิตชาวต่างประเทศ (International Students)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR QS 2021
	1.3 ความเป็นนานาชาติ รวมถึงคณาจารย์ นักศึกษา และงานวิจัย (International Outlook)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR THE 2021
2. ความเชื่อมั่นและการยอมรับ	2.1 ความมีชื่อเสียงทางวิชาการ (Academic Reputation)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR QS 2021
	2.2 ความคิดเห็นของนายจ้างต่อบัณฑิต (Employer Reputation)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR QS 2021
3. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	3.1 ผลงานวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ	ข้อมูลนิยามตามที่จัดเก็บในระบบ CU-IDMS ด้านการบริหารจัดการคุณภาพ ปีปฏิทิน 2562
	3.2 การอ้างอิงผลงานวิจัย (Citations)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR THE 2021
	3.3 รายได้จากภาคอุตสาหกรรม และนวัตกรรม (Industry Income)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR THE 2021
4. ความสัมพันธ์กับศิษย์เก่าและสังคม	4.1 มูลค่าการบริจาคที่ส่วนงานและมหาวิทยาลัยได้รับ	ข้อมูลจากสำนักบริหารการเงินการบัญชี และการพัสดุ เป็นมูลค่าการบริจาคที่อยู่ในรูปแบบทั้ง In cash และ In kind ปีงบประมาณ 2563
	4.2 องค์กร กลุ่มทางสังคม หรือชุมชนที่ได้รับประโยชน์	ข้อมูลนิยามตาม KPI ยุทธศาสตร์ ในระบบ CU IDMS ปีงบประมาณ 2563
5. ผลงานและคุณภาพของผู้สอนและผู้เรียน	5.1 ความมีชื่อเสียงทางวิชาการ (Academic Reputation)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR QS 2021
	5.2 ความคิดเห็นของนายจ้างต่อบัณฑิต (Employer Reputation)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR QS 2021
	5.3 การจัดการสอนรวมทั้งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้อ (Teaching)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR THE 2021
	5.4 การทำวิจัย จำนวนรายได้ และชื่อเสียงจากการสร้างผลงานวิจัย (Research)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ WUR THE 2021
6. มหาวิทยาลัยยั่งยืน	6.1 UI GreenMetric	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ UI GreenMetric 2019
	6.2 THE IMPACT Rankings (Based on SDGs)	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ THE IMPACT Rankings 2020
7. การทำปาร์ตเนอร์ชิพและวัฒนธรรม	7.1 การเข้าร่วม/ชมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่จัดโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ข้อมูลนิยามตาม CDS ของ KPI ยุทธศาสตร์ ในระบบ CU IDMS ปีงบประมาณ 2563
8. การบริหารจัดการมหาวิทยาลัย	8.1 คุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ	คะแนนประเมิน/นิยามตามระบบ ITA ปีงบประมาณ 2563

ภาพที่ 2.3 มิติการพัฒนาคุณภาพและตัวชี้วัด (รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562)

2.6 งานวิเคราะห์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุจินดา เจียมศรีพงษ์ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายนักศึกษาต่างชาติมาศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการเคลื่อนย้ายนักศึกษาต่างชาติมาศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทย โดยใช้ข้อมูลจำนวนนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2560 จาก 141 ประเทศ จำนวน 20,150 คน โดยใช้ข้อมูลจากศูนย์สารสนเทศอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปีพ.ศ. 2560 และกำหนดตัวแปรในการศึกษา ได้แก่ จำนวนประชากรของประเทศต้นทาง ระยะทางระหว่างประเทศต้นทางและประเทศปลายทางที่นักศึกษาต้องการไปเรียน รายได้เฉลี่ยต่อหัวของคนในประเทศต้นทาง คุณภาพการศึกษาของประเทศต้นทาง รายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลของประเทศต้นทางเพื่อสนับสนุนด้านการศึกษา และสัดส่วนการสมัครเรียนในระดับอุดมศึกษาในประเทศต้นทางและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โมเดลสมการถดถอยเชิงซ้อน ใช้เทคนิคกำลังสองน้อยที่สุด ทำการทดสอบค่าพารามิเตอร์ ผลการทดสอบค่าพารามิเตอร์ที่ประมาณได้ใช้แทนความสัมพันธ์ของตัวแปรที่พิจารณาได้ จากการศึกษาพบว่า ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการเข้ามาศึกษาในประเทศไทยของชาวต่างชาติ ดังนี้ ปัจจัยสำคัญในการเข้ามาศึกษาในประเทศไทย 2 อันดับแรกคือจำนวนประชากรประเทศต้นทางและระยะทางของประเทศต้นทางกับประเทศปลายทาง จำนวนประชากรในประเทศต้นทางมีผลเชิงบวกกับการเข้ามาศึกษาในประเทศไทย ขณะที่ระยะทางระหว่างประเทศต้นทางกับประเทศปลายทางมีผลเชิงลบกับจำนวนนักศึกษาต่อการศึกษาในประเทศไทย ตัวแปรอื่นๆ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวในประเทศต้นทางสูงก็สามารถไปเรียนต่อต่างประเทศได้ คุณภาพการศึกษาในประเทศต้นทางไม่มีผลต่อการมาเรียนที่ไทยแต่จะดูที่ค่าใช้จ่ายและวัฒนธรรมของประเทศปลายทางมากกว่า และค่าใช้จ่ายของรัฐในการสนับสนุนด้านการศึกษาในประเทศต้นทางมีผลมากเพราะถ้ารัฐบาลสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอชาวต่างชาติก็ไม่จำเป็นต้องมาเรียนที่ประเทศไทย ผลการศึกษาดังกล่าวทำให้ทราบว่าจำนวนประชากรและระยะทางเป็นปัจจัยสำคัญของการเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติ ซึ่งสามารถนำผลนี้ไปวางนโยบายกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการที่จะเปิดรับนักศึกษาต่างชาติ การประชาสัมพันธ์ การทำการตลาดเชิงกลยุทธ์กับประเทศกลุ่มเป้าหมาย เช่น จีน เมียนมา เวียดนาม เป็นต้น โดยผู้ศึกษาวิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรเน้นการสร้างเครือข่าย และเน้นการทำการตลาดกับประเทศที่มีจำนวนประชากรมาก เน้นการสร้างบรรยากาศในการศึกษาที่เป็นนานาชาติ มีหลักสูตรที่รองรับความต้องการของนักศึกษาต่างชาติ และลดอุปสรรคในการเข้ามาศึกษาในประเทศไทย เช่น กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ในการรับสมัครเข้าศึกษาสนับสนุนทุนการศึกษา และมีตลาดแรงงานในประเทศไทยรองรับหลังจบการศึกษา

ชลธิชา อินอุ๋นโชติ (2562) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้าของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้าของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 284 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test (ANOVA) ผลการศึกษาค้นพบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะการบัญชีและ

การจัดการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาเล่าช้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดทำวิทยานิพนธ์ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านระเบียบข้อบังคับ/แนวปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากกระบวนการในการทำวิทยานิพนธ์แต่ละขั้นตอนใช้ระยะเวลาานาน กระบวนการในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีขั้นตอนที่หลากหลายซับซ้อน ทำให้คณะต้องมีการบริหารการจัดการและวางแผนในเรื่องของกระบวนการ อาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาและต้องมีเวลาในการดูงานและอ่านงานในนิสิต ซึ่งส่งผลต่อระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลิงยูน หยาง และ กมลทิพย์ คำใจ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีนในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่โดยแบ่งปัจจัยออกเป็นสองด้าน คือปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการตลาด โดยศึกษาจากนักศึกษาชาวจีน จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถาม ถามข้อมูล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ภูมิลำเนา หลักสูตรที่เข้าศึกษา และแหล่งเงินทุน ใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลให้ความสำคัญระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเอง ความต้องการด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิต และความต้องการด้านสังคมและเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติ และปัจจัยด้านการตลาดให้ความสำคัญระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนและหลักสูตรที่เปิดสอน ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การจัดการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์ และค่าใช้จ่าย ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยทางการตลาดมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกในทุกด้าน

สุกานดา ลูวิส (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา ได้เพิ่มขึ้นอย่างมากเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติเมื่อ พ.ศ. 2545 ที่พบว่ามึนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทยประมาณ 4,000 คน ขณะที่ข้อมูลล่าสุดจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) เมื่อ 2556 พบว่ามี นักศึกษาดังกล่าวจำนวน 18,814 คน ซึ่งเพิ่มเป็นเกือบ 5 เท่าตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาจาก ประเทศจีนมีจำนวนมากที่สุด คือ คิดเป็น 35.4% ของจำนวนนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทย ส่วนประเทศที่มีนักศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยรองลงมา ได้แก่ เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม และกัมพูชา ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านใกล้ชิดของไทย จำนวนนักศึกษาจากทั้ง 5 ประเทศคิดเป็น 62.5% โดยปัจจัยหลักที่ทำให้มีการเข้ามาของนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทยสาเหตุสำคัญในความเห็นของผู้เขียน คือ การขาดโอกาสในการศึกษาในประเทศที่นักศึกษาดังกล่าวอาศัยอยู่ และการเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต ยินและคณะ (2015) เสนอว่าจำนวนนักเรียนมัธยมของจีนใน พ.ศ.2556 เท่ากับ 9.12 ล้านคน และในจำนวนนี้มีเพียง 87% ที่สามารถเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศจีน ดังนั้นนักศึกษาจีนจำนวนหนึ่งจึงต้องออกมาศึกษาในต่างประเทศ จากข้อมูลของสกอ. พบว่านักศึกษาโดยส่วนใหญ่ (69%) ใช้เงินทุนของตนเอง นักศึกษา 16.4 % ได้ทุนจากรัฐบาลไทย และ นักศึกษา 5.7 % ได้ทุนจากประเทศที่ 3 นอกจากนี้ยังพบว่ามหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาต่างชาติมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2,912 คน หรือ 15.5%) มหาวิทยาลัยมหิดล (1,328 คนหรือ 7%) และ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (1,187 คนหรือ 6.3%)

โกวิท ปรดิษฐ์ผล (2559) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จ การศึกษาตามเกณฑ์การศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท ด้วยเทคนิคเหมืองข้อมูล กรณีศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์การศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยใช้ข้อมูลนักศึกษาของกองบริการการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2553 ถึงปีการศึกษา 2555 มีจำนวนนักศึกษา รวมทั้งสิ้น 8,368 คน ในจำนวนนี้ไม่ได้นับรวมนักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาหรือลาออกจากการเป็นนักศึกษา นักศึกษาต่างชาติและนักศึกษาที่ศึกษามากกว่า 1 สาขาวิชาเอก มีการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทำเหมืองข้อมูล (Data Mining) เพื่อให้ได้ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาการสำเร็จ การศึกษาตามเกณฑ์การศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบัน ผลการศึกษาพบว่า ประเภทงานวิจัย เกรดเฉลี่ย และหน่วยกิตที่ลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษามีความสำคัญอันดับต้น ๆ ที่ส่งผลให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์การศึกษา โดยพบว่าเพศหญิงมีอัตราการสำเร็จ การศึกษาตามเกณฑ์สูงกว่าเพศชาย มีเพียงหลักสูตรเดียวที่เพศชายสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์สูงกว่า เพศหญิง ในส่วนตัวแปรที่เกี่ยวกับการทำงานทุกตัวมีอิทธิพลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาภาค ปกติ และพบว่านักศึกษานักศึกษาที่ทำงานอยู่ มีอัตราการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ที่สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ ทำงานและนักศึกษาที่ทำงานส่วนตัว

ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ. (2555) การวิจัยเป็นการศึกษาความรู้ความจริงด้วยระเบียบวิธีการ ทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นวิธีการที่มีระบบขั้นตอนที่เชื่อถือได้ ผู้ใช้ผลงานวิจัยสามารถนำข้อค้นพบจาก งานวิจัยไปใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่หรือเพื่อการแก้ปัญหาต่าง ๆ เมื่อผู้วิจัยได้ข้อค้นพบและสามารถ สรุปผลได้แล้วจึงต้องมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณชน เพื่อให้ผู้ใช้ผลงานวิจัยสามารถเข้าถึง ผลงานและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง การเผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปเอกสารสิ่งพิมพ์ในวารสาร ทางวิชาการที่ได้มาตรฐานจึงเป็นทางเลือกที่ผู้วิจัยนิยมมาก เพราะเป็นการเผยแพร่ผลงานอย่าง กว้างขวางและผู้วิจัยยังสามารถนำเอกสารผลงานวิจัยไปใช้ประกอบการประเมิน เพื่อเข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือระดับศาสตราจารย์ และยังเป็น ประโยชน์ต่อหน่วยงานที่สังกัด ทางหน่วยงานต้นสังกัดของผู้วิจัยสามารถนำผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ แล้วก็ไปใช้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจากการประเมินผล การปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาโดยสำนักงานพัฒนาราชการ (กพร.) และการประเมิน มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.) การเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยลงในวารสารที่ได้ มาตรฐานที่มีระเบียบการจัดพิมพ์ที่ยุ่งยากพอสมควร จึงเป็นการยากลำบากแก่ผู้วิจัยในการถ่ายทอด องค์ความรู้จากการวิจัยสู่ผู้ใช้ผลงานวิจัย แต่เมื่อผู้วิจัยต้องการใช้ผลงานวิจัยไปสู่ผู้ใช้งานวิจัย และเพื่อ การประเมินเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ หรือเพื่อขอจบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งทางบัณฑิต วิทยาลัยหลายแห่งกำหนดให้ต้องเผยแพร่ผลงานทางวารสารก่อนจึงได้รับการอนุมัติให้สำเร็จ การศึกษา จึงต้องลงเผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารและต้องเลือกสิ่งพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ได้ มาตรฐาน เช่น วารสารที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI (Thai Journal Citation Index Centre) หรือ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย ที่รับรองโดย สกว. และ สกอ. ซึ่งในปัจจุบันมีวารสารที่ปรากฏอยู่ใน ฐานข้อมูล TCI จำนวน 456 ฉบับ แต่จากการประเมินล่าสุด ปี 2554 มีวารสารที่ผ่าน การประเมิน

รับรองคุณภาพเพียง 77 ฉบับ อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงจำนวน 156 ฉบับและนอกจากนั้นไม่ผ่านการประเมิน ซึ่งผู้วิจัยต้องเลือกผลงานตีพิมพ์ในวารสารที่ผ่านการรับรองจาก TCI หรือลงตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล เช่น ISI SCOPUS และฐานอื่น ๆ โดยที่ต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษและมีค่าใช้จ่ายในการลงตีพิมพ์ค่อนข้างสูงและมีการตรวจประเมินอย่างจริงจังไม่ใช่เรื่องง่าย

ดิกรัตน์ โคตรสุมาตย์ (2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น และเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ให้มีศักยภาพและสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่างจาก ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2550 อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา และประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นปัจจัยที่มีปัญหามากทั้ง 5 ด้านดังนี้ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การศึกษานิพนธ์ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของหลักสูตร ด้านการบริการแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ด้านการเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ และด้านการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์/การศึกษานิพนธ์ และแนวทางในการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ควรปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ธารินี พัทธเจริญพงศ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาหลักสูตรนานาชาติของนักศึกษาชาวต่างชาติในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุมากกว่า 21 ปี มีภูมิลำเนาในทวีปเอเชีย เรียนคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด พักอาศัยในหอพัก และใช้ทุนส่วนตัวในการเข้าศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ชาวต่างชาติที่เพศ อายุ ภูมิลำเนา สถานที่พักอาศัย และเงินทุนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความต้องการส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญคือการวางแผนในการพัฒนาตนเอง เพื่อเป้าหมายของชีวิต การได้พบเพื่อนใหม่ การได้ประสบการณ์ที่หลากหลาย การประสบความสำเร็จในชีวิต ส่วนปัจจัยในการตัดสินใจหรือปัจจัยด้านการตลาดนักศึกษาชาวต่างชาติให้ความสำคัญกับการโอนหน่วยกิตที่ได้กลับไปยังมหาวิทยาลัยต่างประเทศได้เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถสมัครเข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศได้ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม มีเว็บไซต์ให้ข้อมูลที่เข้าถึงได้สะดวก มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดี มีการนำประเด็นที่ทันสมัยมาอภิปรายในชั้นเรียน และมีโครงการศึกษาดูงานต่างประเทศ

รัตนา จันทร์เทาว์ (2554) ได้กล่าวถึงปรากฏการณ์การสัมผัสภาษาในทางภาษาศาสตร์ สังคมถือว่ากำลังเกิดขึ้นกับภาษาต่างๆ ทั่วโลกในยุคโลกาภิวัตน์ บทความนี้เป็นข้อเสนอเกี่ยวกับปรากฏการณ์การสัมผัสภาษา ระหว่างภาษาลาวกับภาษาไทยของคนลาวในช่วงเวลา 3 ช่วง ซึ่งสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของลาว ช่วงแรกปรากฏการณ์การสัมผัสภาษาเกิดขึ้นไม่มากเป็นผลมาจากการปิดประเทศเพื่อการบูรณะ ช่วงที่สองเกิดการสัมผัสภาษาในระดับคำศัพท์ ส่วนช่วงที่สามเกิดการสัมผัสภาษาในระดับการสลับภาษา ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายเปิดประเทศและการเข้าสู่

ระบบการค้าเสรี ทำให้นักท่องเที่ยวและนักธุรกิจชาวไทยเข้าสู่ลาวจำนวนมาก ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสัมผัสภาษา คือ อิทธิพลของสื่อสารมวลชนไทยในสังคมลาว การติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ การขยายตัวของภาคธุรกิจ การท่องเที่ยว การสัมผัสภาษาเกิดขึ้นชัดเจนทั้งในพื้นที่ประเทศ สปป.ลาวและไทยโดยเฉพาะพื้นที่ชายแดน

วิลาวัลย์ เปลี่ยนสะอาด (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ที่เป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรนานาชาติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปีการศึกษา 2548 - 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม โดยมีตัวแปร 4 ด้านในการศึกษา ได้แก่ ด้านทัศนคติ ด้านสถานที่ ด้านการศึกษา และด้านค่าใช้จ่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test ANOVA และวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วย LSD ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีหลักสูตรนานาชาติ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านทัศนคติ คือ ต้องการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ด้านสถานที่ คือ ความสะดวกในการหาที่พักอาศัย ด้านการศึกษา คือ หลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน และด้านค่าใช้จ่าย คือ ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำแนกตามสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาเรียน มีทุนการศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวต่างกัน จะมีแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแตกต่างกันด้วย

พรพรรณ ยาใจ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการเข้ามาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในประเทศไทย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการมาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาต่างชาติของคณะวิชาและโครงการต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 233 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่า Chi-Square ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการเข้ามาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบร่วมกัน 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ และปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับการตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการเข้ามาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีปัจจัยทางด้านหลักสูตรและปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และปัจจัยทางด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการเข้ามาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีปัจจัยที่เป็น

องค์ประกอบร่วมกัน 4 ปัจจัย คือปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านจิตวิทยา และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอก กับการตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการเข้ามาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยด้านวัฒนธรรมปัจจัยด้านจิตวิทยาและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564 ดังนี้

- 3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาข้อมูลนิสิตเต็มเวลาชาวต่างประเทศที่สมัครเข้าศึกษา ณ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ศึกษา ค้นหาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิเคราะห์/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ออกแบบและพัฒนาแบบบันทึกเพื่อรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้แก่ ข้อมูลนิสิตการวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564 จำนวน 94 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2564 – 2560

ปีการศึกษา	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม
2560	8	5	13
2561	12	5	17
2562	16	10	26
2563	10	7	17
2564	12	9	21
รวม	58	36	94

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลจากทะเบียนประวัติของนิสิตจากสำนักงานการทะเบียน และฐานข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านจำนวนนิสิตแต่ละประเทศ ได้แก่
  1. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
  2. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
  3. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
  4. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
  5. ราชอาณาจักรกัมพูชา
  6. มาเลเซีย
  7. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
  8. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
  9. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
  10. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
  11. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
2. องค์ประกอบด้านหลักสูตรที่นิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษา
  - 2.1 ระดับปริญญาโท
    1. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรม
    2. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม
    3. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก
    4. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม
    5. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา
    6. หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชเวช
    7. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวชเคมี
    8. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (หลักสูตรนานาชาติ)
    9. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี
  - 2.2 ระดับปริญญาเอก
    1. หลักสูตรเภสัชศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรม
    2. หลักสูตรเภสัชศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม
    3. หลักสูตรเภสัชศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา
    4. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชเวช
    5. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวชเคมี
    6. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (หลักสูตรนานาชาติ)
    7. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี

3. องค์ประกอบด้านแหล่งทุนการศึกษาที่นิสิตชาวต่างประเทศได้รับ
  1. ทุนอาเซียนและนอกอาเซียน
  2. ทุน TICA
  3. ทุนปีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 100
  4. ทุน C2F
  5. ทุนส่วนตัว
4. องค์ประกอบด้านผลงานทางวิชาการที่นิสิตใช้สำเร็จการศึกษา
  1. Proceedings
  2. Publication

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิเคราะห์ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564 จากระบบฐานข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศ คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยจำแนกตามปี การศึกษาที่เข้าศึกษา สาขาวิชา ระดับการศึกษา ภูมิภาค แหล่งทุน และผลงานทางวิชาการที่นิสิตใช้สำเร็จการศึกษา

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ด้วยโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล Microsoft Excel

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ผู้วิเคราะห์ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564 โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลนิสิตบัณฑิตศึกษาชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2560 - 2564 ได้แก่ จำนวน สาขาวิชา ภูมิภาค ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. วิเคราะห์แหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564
3. วิเคราะห์ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564
4. วิเคราะห์ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564

ผลการวิเคราะห์

4.1 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลนิสิตบัณฑิตศึกษาชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2560 - 2564 ได้แก่ จำนวน สาขาวิชา ภูมิภาค ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

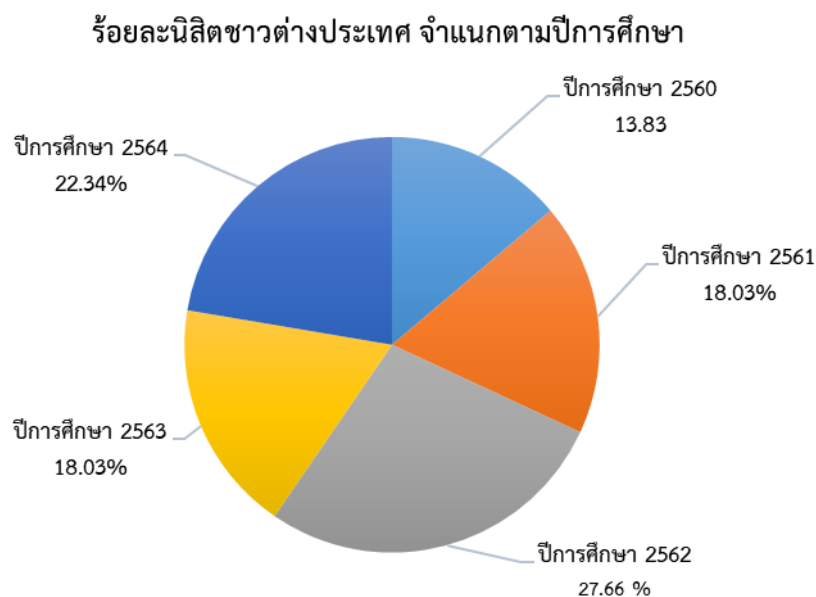
4.1.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564 จำแนกตาม ปีการศึกษา และระดับการศึกษา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา และระดับการศึกษา

ปีการศึกษา	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม	ร้อยละ
2560	8	5	13	13.83
2561	12	5	17	18.09
2562	16	10	26	27.66
2563	10	7	17	18.09
2564	12	9	21	22.34
รวม	58	36	94	100.00

จากตารางที่ 4.1 สามารถจำแนกข้อมูล ได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) จำแนกตามปีการศึกษา

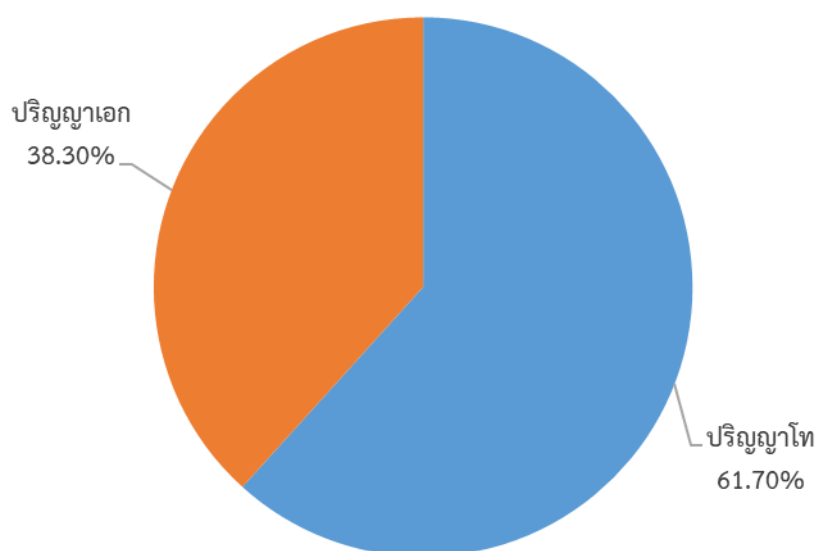

ภาพที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา

จากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1 จะเห็นได้ว่าในปีการศึกษา 2562 มีจำนวนนิสิตต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.66 รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 22.34 รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2563 ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 17 คน คิดเป็นร้อยละต่อปีการศึกษา 18.09 และน้อยที่สุดคือปีการศึกษา 2560 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.83 ตามลำดับ

2) จำแนกตามระดับการศึกษา

ร้อยละนิสิตชาวต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา

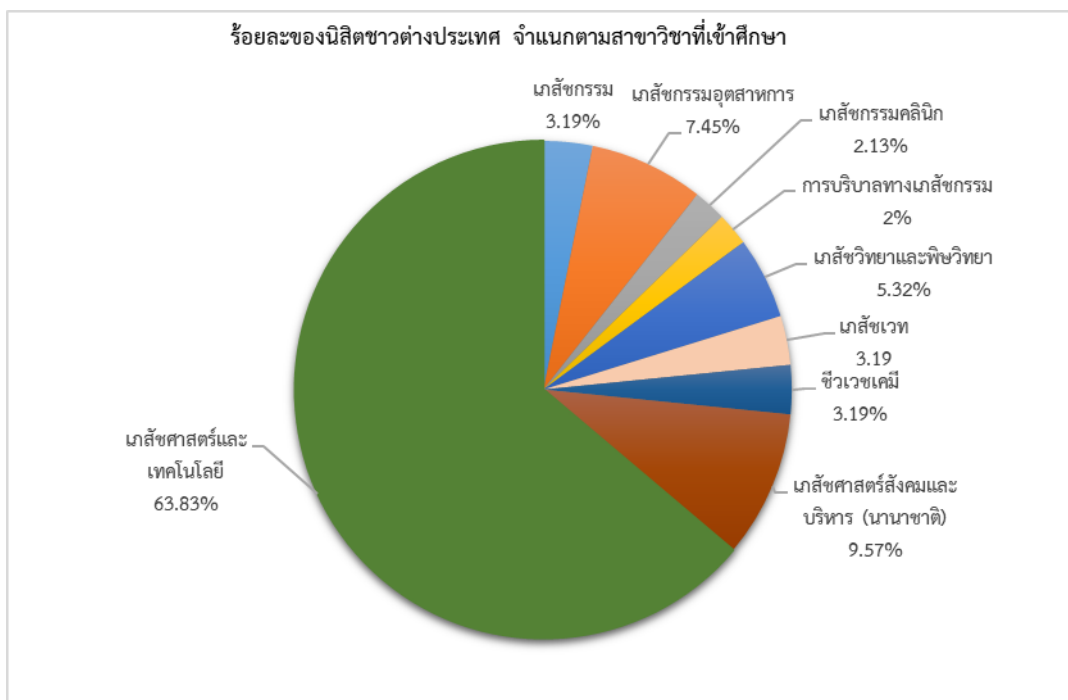
ภาพที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามระดับการศึกษา

จากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.2 จะเห็นได้ว่ามีนิสิตต่างประเทศระดับปริญญาโท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70 และมีนิสิตระดับปริญญาเอก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30

4.1.2 นิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา และระดับการศึกษา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ปีการศึกษา										รวม	ร้อยละ
	2560		2561		2562		2563		2564			
	โท	เอก	โท	เอก	โท	เอก	โท	เอก	โท	เอก		
เภสัชกรรม	2	1	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3.19
เภสัชกรรม อุตสาหกรรม	-	-	-	-	1	2	-	-	-	4	7	7.45
เภสัชกรรมคลินิก	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	2	2.13
การบริหาร ทางเภสัชกรรม	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	2	2.13
เภสัชวิทยาและ พิษวิทยา	1	-	-	-	-	3	-	-	-	1	5	5.32
เภสัชเวท	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3.19
ชีวเวชเคมี	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3.19
เภสัชศาสตร์สังคมและ บริหาร (นานาชาติ)	2		1		1	1			2	2	9	9.57
เภสัชศาสตร์และ เทคโนโลยี	-	-	10	5	12	4	10	7	10	2	60	63.83
รวม	8	5	12	5	16	10	10	7	12	9	94	100.00

ภาพที่ 4.3 แสดงร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา

จากตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.3 พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 63.83 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (นานาชาติ) จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.57 สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.45 สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.32 สาขาวิชาเภสัชกรรม สาขาวิชาเภสัชเวท และสาขาวิชาชีวเวชเคมี มีจำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชาเท่ากับ 3.19 และนิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก และสาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชา เท่ากับ 2.13 ตามลำดับ

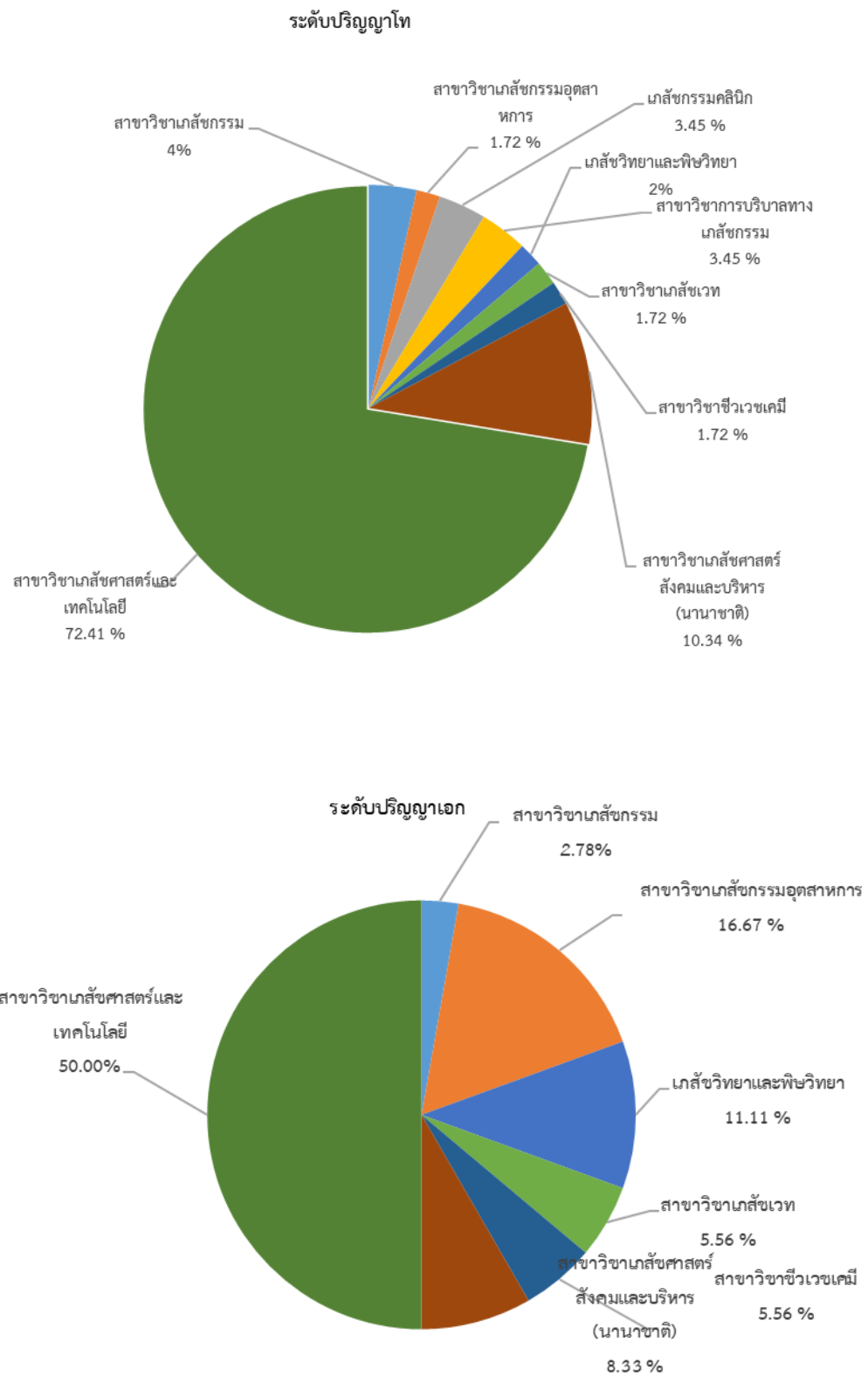
2) จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามระดับการศึกษา

สาขาวิชา	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เภสัชกรรม	2	3.45	1	2.78
เภสัชกรรมอุตสาหกรรม	1	1.72	6	16.67
เภสัชกรรมคลินิก	2	3.45	0	0.00
การบริหารทางเภสัชกรรม	2	3.45	0	0.00
เภสัชวิทยาและพิษวิทยา	1	1.72	4	11.11
เภสัชเวช	1	1.72	2	5.56
ชีวเวชเคมี	1	1.72	2	5.56
เภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (นานาชาติ)	6	10.34	3	8.33
เภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี	42	72.41	18	50.00
รวม	58	100.00	36	100.00

สามารถนำเสนอโดยคิดเป็นร้อยละ ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา จำแนกตามระดับการศึกษา

จากตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.4 พบว่า

ระดับปริญญาโท สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษามากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 72.41 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (นานาชาติ) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 สาขาวิชาเภสัชกรรม สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก และสาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชาเท่ากับ 3.45 และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา, สาขาวิชาเภสัชเวช และสาขาวิชาชีวเวชเคมี มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชาเท่ากับ 1.72 ตามลำดับ

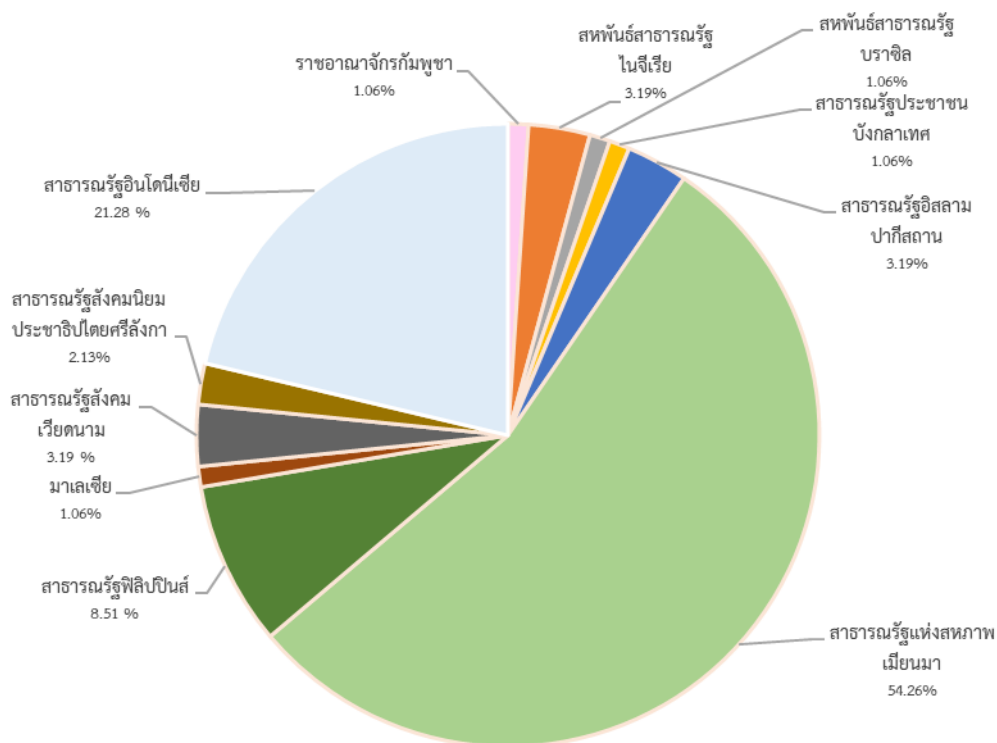
ระดับปริญญาเอก สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษา มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (นานาชาติ) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 สาขาวิชาเภสัชเวชและสาขาวิชาชีวเวชเคมีมีจำนวนที่เท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชาเท่ากับ 5.56 และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ตามลำดับ

4.1.3 ประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละตามประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

ประเทศ	จำนวนนิสิต	ร้อยละ
ราชอาณาจักรกัมพูชา	1	1.06
สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย	3	3.19
สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	1	1.06
สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	1	1.06
สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน	3	3.19
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	51	54.26
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	8	8.51
มาเลเซีย	1	1.06
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	3	3.19
สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	2	2.13
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	20	21.28
รวม	94	100.00

ร้อยละประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2560 - 2564

ภาพที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

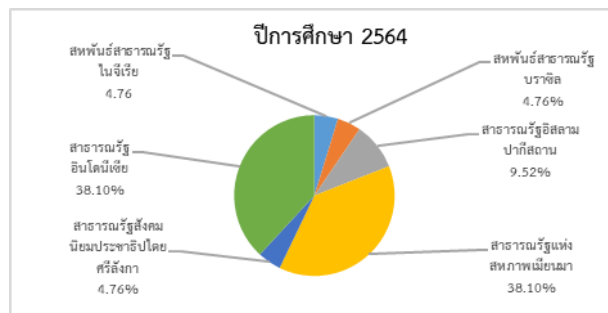
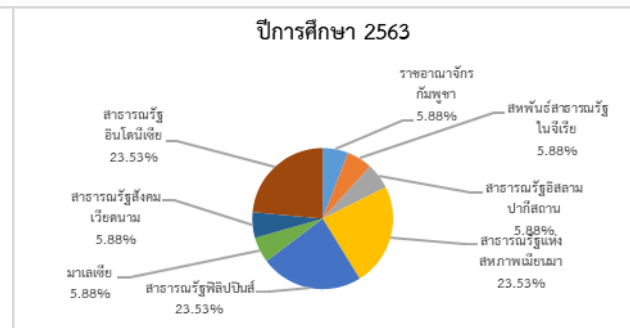
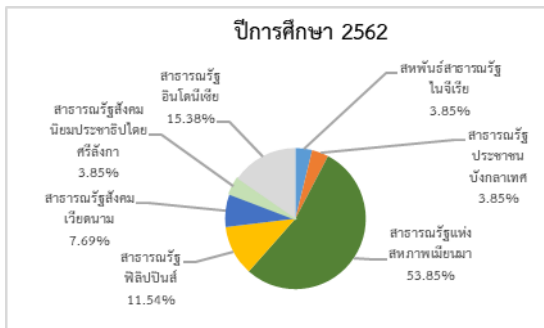
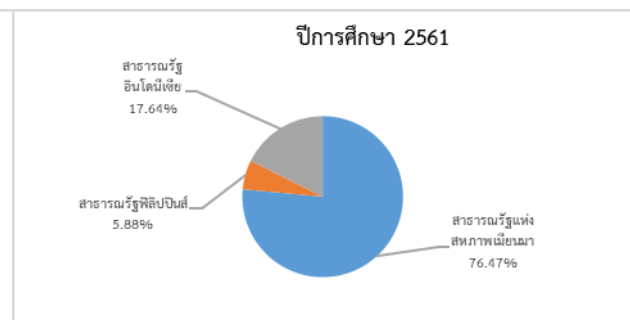
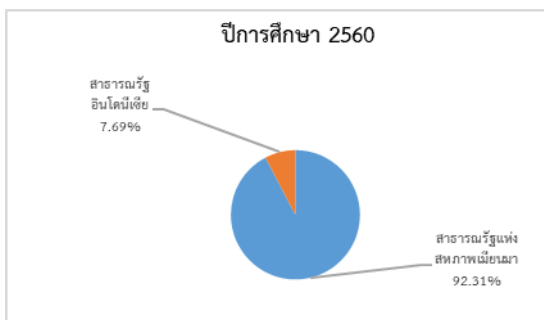
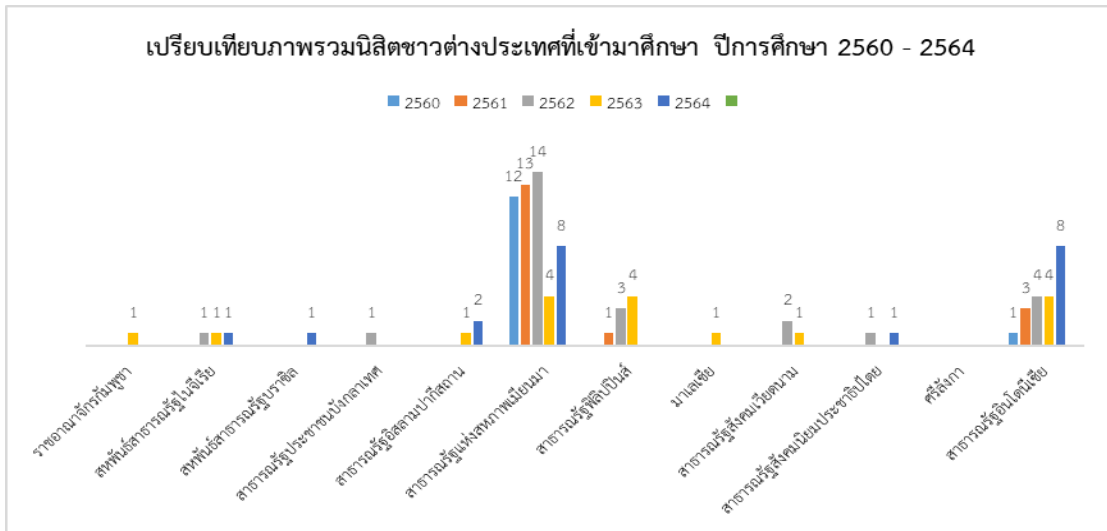
จากตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.5 พบว่า ประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มากที่สุด คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 54.26 รองลงมา คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศเท่ากับ 3.19 สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 และน้อยที่สุด คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศและมาเลเซีย มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศ เท่ากับ 1.06 ตามลำดับ

ข้อมูลประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2560 – 2564 สามารถแสดงข้อมูลการวิเคราะห์โดยจำแนกเป็นกลุ่มๆ ได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

1) จำแนกตามปีการศึกษา

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละตามประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา

ประเทศ	ปีการศึกษา					รวม	ร้อยละ
	2560	2561	2562	2563	2564		
ราชอาณาจักรกัมพูชา	-	-	-	1	-	1	1.06
สหพันธสาธารณรัฐไนจีเรีย	-	-	1	1	1	3	3.19
สหพันธสาธารณรัฐบราซิล	-	-	-	-	1	1	1.06
สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	-	-	1	-	-	1	1.06
สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน	-	-	-	1	2	3	3.19
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	12	13	14	4	8	51	54.26
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	-	1	3	4	-	8	8.51
มาเลเซีย	-	-	-	1	-	1	1.06
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	-	-	2	1	-	3	3.19
สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	-	-	1	-	1	2	2.13
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	1	3	4	4	8	20	21.28
รวม	13	17	26	17	21	94	100.00

ภาพที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2564 จำแนกตามปีการศึกษา

จากตาราง 4.5 และภาพที่ 4.6 จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษา ปีการศึกษา 2560 – 2564 มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และประเทศที่มีแนวโน้มลดลง คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาในปี การศึกษา 2563 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2564

ปีการศึกษา 2560 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีนิสิตชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 92.31 และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

ปีการศึกษา 2561 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีนิสิตชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 รองลงมา คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.64 และน้อยที่สุด คือ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

ปีการศึกษา 2562 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีนิสิตเต็มเวลาชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมา คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.38 รองลงมา คือ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 สาธารณรัฐ สังกมเวียดนาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และน้อยที่สุด คือ สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย, สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา จำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศเท่ากับ 3.85 ตามลำดับ

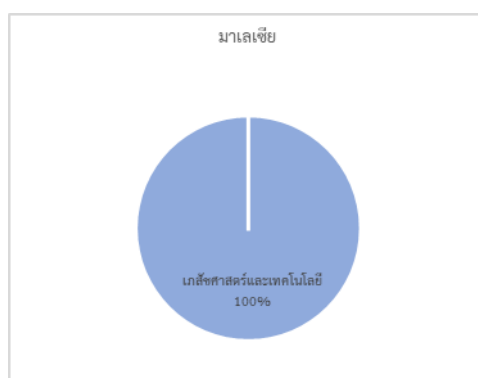
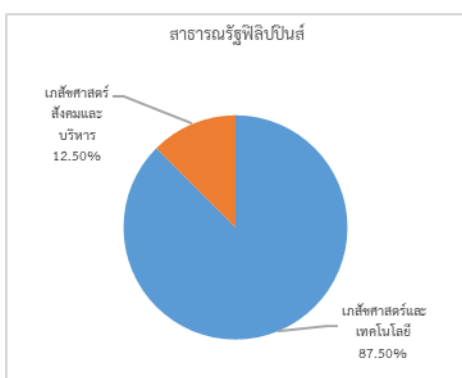
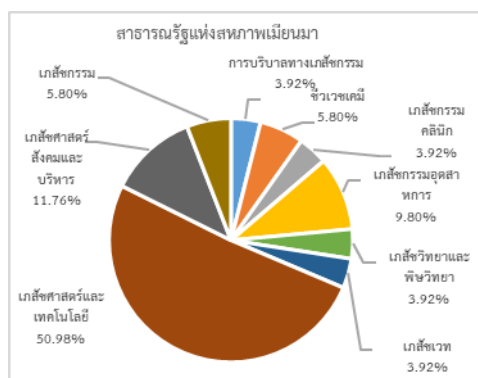
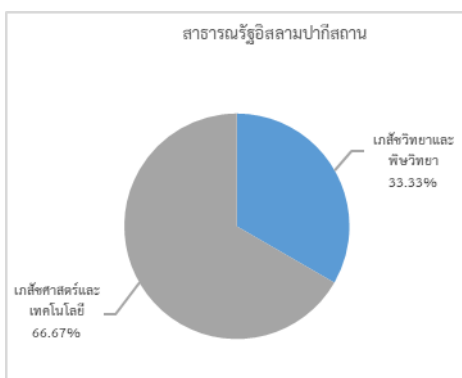
ปีการศึกษา 2563 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และสาธารณรัฐ อินโดนีเซียมีนิสิตชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวนที่เท่ากัน คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศ เท่ากับ 23.53 และน้อยที่สุด คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย สาธารณรัฐ อิสลามปากีสถาน มาเลเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ ต่อประเทศเท่ากับ 5.88 ตามลำดับ

และปีการศึกษา 2564 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และสาธารณรัฐอินโดนีเซียมีนิสิต ชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวนที่เท่ากัน คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศเท่ากับ 38.10 รองลงมา คือ สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และน้อยที่สุด คือ สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล, สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา จำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศเท่ากับ 4.76 ตามลำดับ

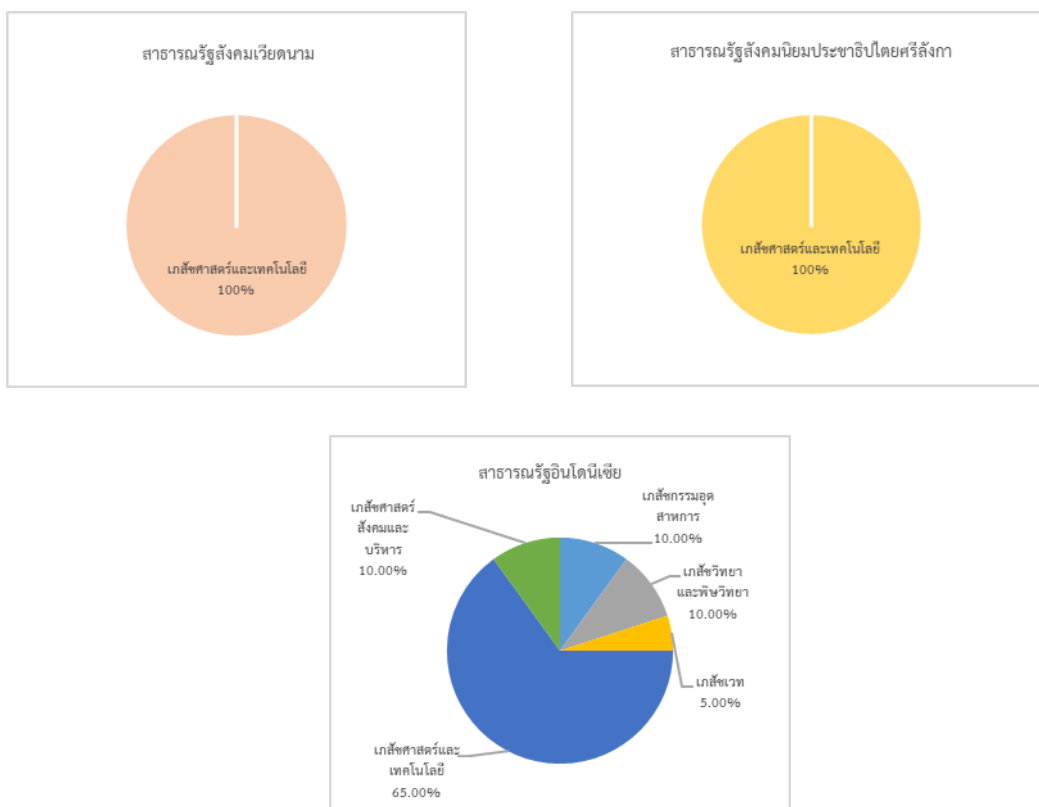
2) จำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละตามประเทศภูมิถิ่นกำเนิดของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ราชอาณาจักร กัมพูชา		สหพันธ์ สาธารณรัฐ ไนจีเรีย		สหพันธ์สาธารณรัฐ บราซิล		สาธารณรัฐ ประชาชน บังกลาเทศ		สาธารณรัฐ อิสลามปากีสถาน		สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา		สาธารณรัฐ ฟิลิปปินส์		มาเลเซีย		สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม		สาธารณรัฐสังคมนิยม ประชาธิปไตย ศรีลังกา		สาธารณรัฐ อินโดนีเซีย		รวม
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	
การบริหาร ทางเภสัชกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.92	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2
ชีวเวชเคมี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	5.88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3
เภสัชกรรม คลินิก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.92	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2
เภสัชกรรม อุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	9.80	-	-	-	-	-	-	-	-	2	10.00	7
เภสัชวิทยา และพิษวิทยา	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33.33	2	3.92	-	-	-	-	-	-	-	-	2	10.00	5
เภสัชเวท	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.92	-	-	-	-	-	-	-	-	1	5.00	3
เภสัชศาสตร์ และเทคโนโลยี	1	100.00	3	100.00	1	100.00	1	100.00	2	66.67	26	50.98	7	87.50	1	100.00	3	100.00	2	100.00	13	65.00	60
เภสัชศาสตร์ สังคมและ บริหาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	11.76	1	12.50	-	-	-	-	-	-	2	10.00	9
เภสัชกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	5.88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3
รวม	1	100.00	3	100.00	1	100.00	1	100.00	3	100.00	51	100.00	8	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	20	100.00	94

ภาพที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละประเทศภูมิำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา

จากตารางที่ 4.6 และภาพที่ 4.7 จะเห็นว่า

ราชอาณาจักรกัมพูชา มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมีเพียงสาขาเดียว คือ เภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมีเพียงสาขาเดียว คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมีเพียงสาขาเดียว คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมีเพียงสาขาเดียว คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และสาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 50.98 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 77.76 สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม

จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 สาขาวิชาชีวเวชเคมีและสาขาวิชาเภสัชกรรม มีจำนวนเท่ากัน สาขาวิชาละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 และน้อยที่สุดที่สุด คือ สาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม, สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก, สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา และสาขาวิชาเภสัชเวช จำนวน สาขาวิชาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.92

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และสาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

มาเลเซีย มีนิสิตเต็มเวลาชาวต่างชาติเข้าศึกษาต่อมีเพียงสาขาเดียว คือ เภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมีเพียงสาขาเดียว คือ เภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมีเพียงสาขาเดียว คือ เภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้าศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา และสาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร มีจำนวนเท่ากันสาขาวิชาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชเวช จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

4.2 ผลการวิเคราะห์แหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

วิเคราะห์แหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตาม ประเภททุน ปีการศึกษา ประเภทภูมิภานา และสาขาวิชา ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

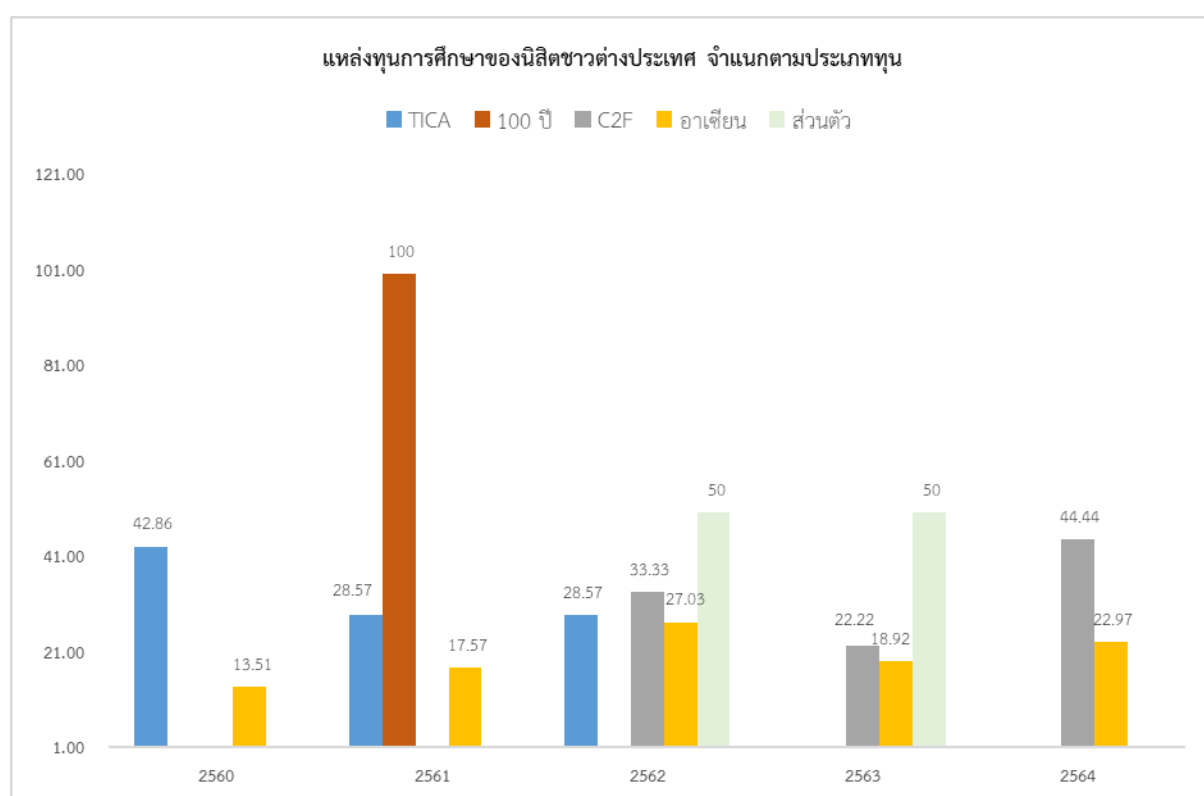
4.2.1 จำแนกตามประเภททุน

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเภททุน

ปีการศึกษา	อาเซียน		100 ปี		C2F		TICA		ส่วนตัว		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
2560	10	13.51	-	-	-	-	3	42.86	-	-	13
2561	13	17.57	2	100.00	-	-	2	28.57	-	-	17
2562	20	27.03	-	-	3	33.33	2	28.57	1	50.00	26
2563	14	18.92	-	-	2	22.22	-	-	1	50.00	17

ปีการศึกษา	อาเซียน		100 ปี		C2F		TICA		ส่วนตัว		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
2564	17	22.97	-	-	4	44.44	-	-	-	-	21
รวม	74	100.00	2	100.00	9	100.00	7	100.00	2	100.00	94
ร้อยละแหล่งทุน	78.72		2.13		9.57		7.45		2.13		100.00

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นว่า ประเภททุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 74 ทุน คิดเป็นร้อยละ 78.72 รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 9 ทุน คิดเป็นร้อยละ 9.57 รองลงมา คือ ทุน TICA จำนวน 7 ทุน คิดเป็นร้อยละ 7.45 และน้อยที่สุด คือ ทุน 100 ปี และทุนส่วนตัว มีจำนวนที่เท่ากันทุนละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเภททุน

จากภาพที่ 4.8 จะเห็นว่า

ทุน TICA มีจำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ทุน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และในปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 มีจำนวนทุนที่เท่ากันปีการศึกษาละ 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ทุน 100 ปี ได้รับทุนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 100

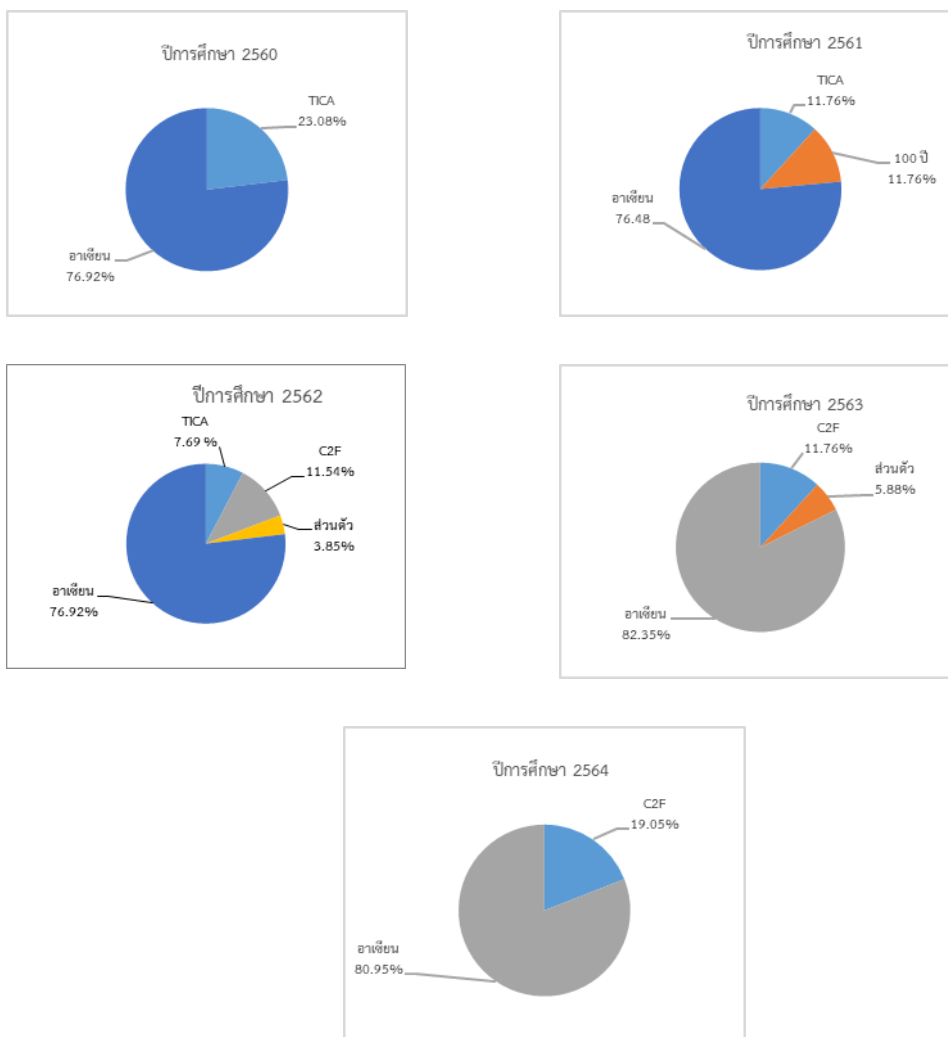
ทุน C2F จำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ทุน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ทุน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 22.22

ทุนอาเซียน จำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 ทุน คิดเป็นร้อยละ 27.03 รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 ทุน คิดเป็นร้อยละ 22.97 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 ทุน คิดเป็นร้อยละ 18.92 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 13 ทุน คิดเป็นร้อยละ 17.57 และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 ทุน คิดร้อยละ 13.51

4.2.2 จำแนกตามปีการศึกษา

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามา ศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา

ประเภท ทุนการศึกษา	ปีการศึกษา										รวม
	2560		2561		2562		2563		2564		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
อาเซียน	10	76.92	13	76.48	20	76.92	14	82.35	17	80.95	74
100 ปี	-	-	2	11.76	-	0.00	-	-	-	-	2
C2F	-	-	-	-	3	11.54	2	11.76	4	19.05	9
TICA	3	23.08	2	11.76	2	7.69	-	-	-	-	7
ส่วนตัว	-	-	-	-	1	3.85	1	5.88	-	-	2
รวม	13	100.00	17	100.00	26	100.00	17	100.00	21	100.00	94

ภาพที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามปีการศึกษา

จากตารางที่ 4.8 ภาพที่ 4.9 จะเห็นว่า

ปีการศึกษา 2560 ประเภททุนสำหรับนิสิตชาวต่างประเทศประเภททุนการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 10 ทุน คิดเป็นร้อยละ 76.92 และทุน TICA จำนวน 3 ทุน คิดเป็นร้อยละ 23.08

ปีการศึกษา 2561 ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 13 ทุน คิดเป็นร้อยละ 76.48 และทุน TICA และทุน 100 ปี มีจำนวนที่เท่ากัน จำนวนทุนละ 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ปีการศึกษา 2562 ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 20 ทุน คิดเป็นร้อยละ 76.92 รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 3 ทุน คิดเป็นร้อยละ 11.54 รองลงมา คือ ทุน TICA จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และน้อยที่สุด คือ ทุนส่วนตัว จำนวน 1 ทุน คิดเป็นร้อยละ 3.85

ปีการศึกษา 2563 ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 14 ทุน คิดเป็น

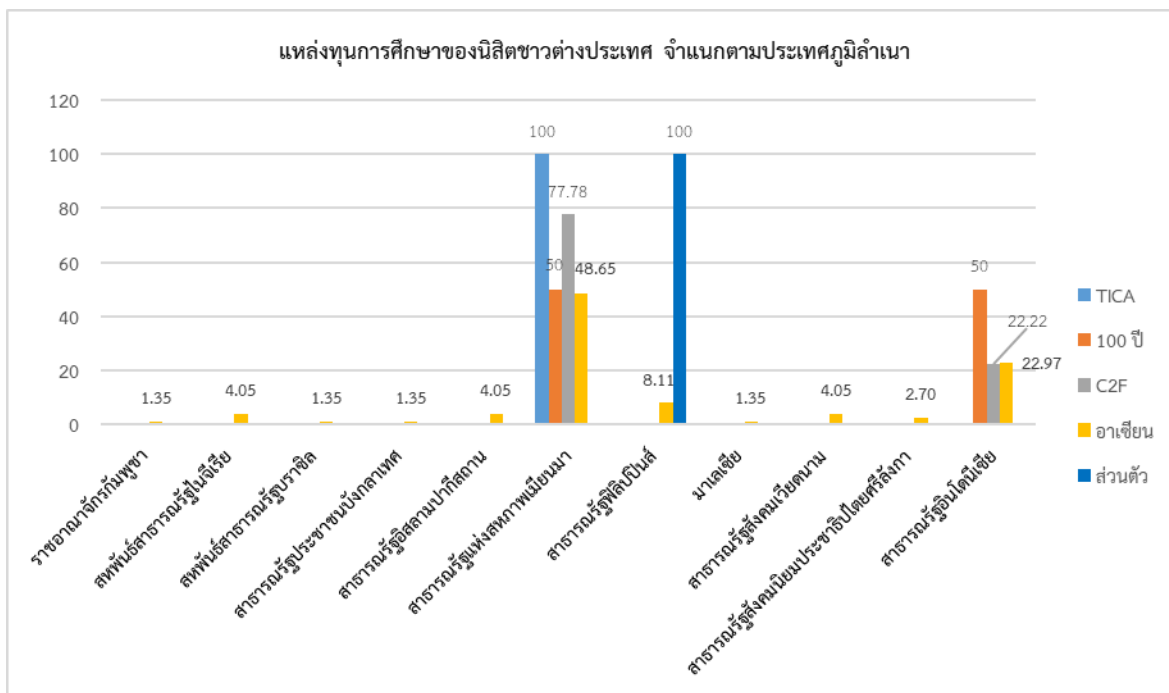
ร้อยละ 82.35 รองลงมา คือ ทูน C2F จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และน้อยที่สุด คือ ทูนส่วนตัว จำนวน 1 ทูน คิดเป็นร้อยละ 5.88

และปีการศึกษา 2564 ประเภททูนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทูนอาเซียน จำนวน 17 ทูน คิดเป็นร้อยละ 80.95 และทูน C2F จำนวน 4 ทูน คิดเป็นร้อยละ 19.05

4.2.3 จำแนกตามประเทศภูมิลำเนา

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเทศภูมิลำเนา

ประเทศ	อาเซียน		100 ปี		C2F		TICA		ส่วนตัว		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ราชอาณาจักรกัมพูชา	1	1.35	-	-	-	-	-	-	-	-	1
สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย	3	4.05	-	-	-	-	-	-	-	-	3
สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	1	1.35	-	-	-	-	-	-	-	-	1
สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	1	1.35	-	-	-	-	-	-	-	-	1
สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน	3	4.05	-	-	-	-	-	-	-	-	3
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	36	48.65	1	50.00	7	77.78	7	100.00	-	-	51
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	6	8.11	-	-	-	-	-	-	2	100.00	8
มาเลเซีย	1	1.35	-	-	-	-	-	-	-	-	1
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	3	4.05	-	-	-	-	-	-	-	-	3
สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	2	2.70	-	-	-	-	-	-	-	-	2
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	17	22.97	1	50.00	2	22.22	-	-	-	-	20
รวม	74	100.00	2	100.00	9	100.00	7	100.00	2	100.00	94

ภาพที่ 4.10 เปรียบเทียบแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเทศภูมิลำเนา

จากตารางที่ 4.9 และภาพที่ 4.10 จะเห็นว่า แหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทุน TICA มีเพียงประเทศเดียว คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 7 ทุน คิดเป็นร้อยละ 100

ทุน 100 ปี มีเพียง 2 ประเทศที่มีจำนวนเท่ากัน คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศละ 1 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศ 50

ทุน C2F มีจำนวนมากที่สุด คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 7 ทุน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 22.22

ทุนอาเซียน มีจำนวนมากที่สุด คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 36 ทุน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมา คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 17 ทุน คิดเป็นร้อยละ 22.97 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 6 ทุน คิดเป็นร้อยละ 8.11 สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีจำนวนเท่ากัน คือ 3 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศ 4.05 สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตย ศรีลังกา จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และน้อยที่สุด คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล, สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และมาเลเซีย มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อประเทศ 1.35 ตามลำดับ

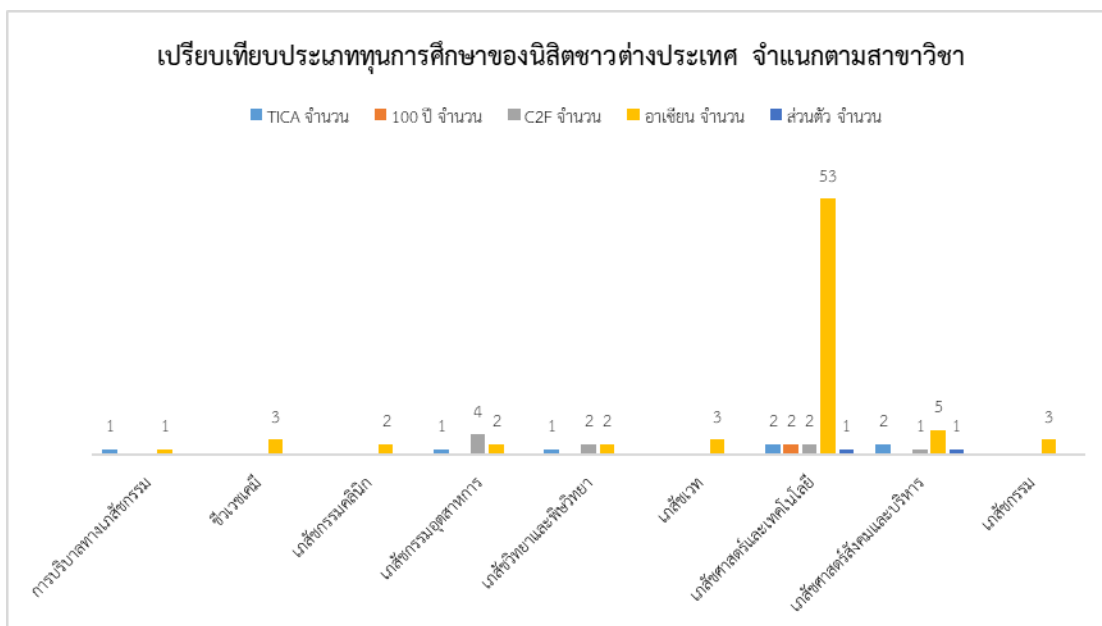
และ**ทุนส่วนตัว** มีเพียงประเทศเดียว คือ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ

4.2.4 จำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของแหล่งทุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	TICA		100 ปี		C2F		อาเซียน		ส่วนตัว		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การบริหารทางเภสัชกรรม	1	14.29	-	-	-	-	1	1.35	-	-	2
ชีวเวชเคมี	-	-	-	-	-	-	3	4.05	-	-	3
เภสัชกรรมคลินิก	-	-	-	-	-	-	2	2.70	-	-	2
เภสัชกรรมอุตสาหกรรม	1	14.29	-	-	4	44.44	2	2.70	-	-	7
เภสัชวิทยาและพิษวิทยา	1	14.29	-	-	2	22.22	2	2.70	-	-	5
เภสัชเวช	-	-	-	-	-	-	3	4.05	-	-	3
เภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี	2	28.57	2	100.00	2	22.22	53	71.62	1	50.00	60
เภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร	2	28.57	-	-	1	11.11	5	6.76	1	50.00	9
เภสัชกรรม	-	-	-	-	-	-	3	4.05	-	-	3
รวม	7	100.00	2	100.00	9	100.00	74	100.00	2	100.00	94

ภาพที่ 4.11 เปรียบเทียบประเภททุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศ จำแนกตามสาขาวิชา

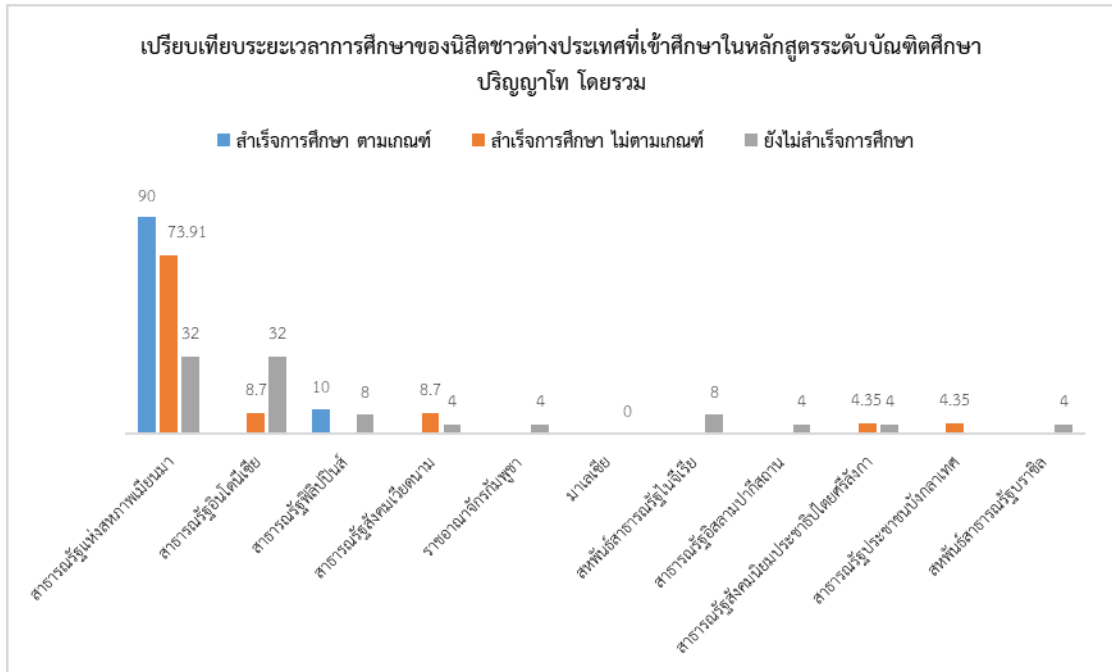
จากตารางที่ 4.10 ภาพที่ 4.11 จะเห็นว่า มีนิสิตเต็มเวลาชาวต่างชาติที่ได้รับ **ทุน TICA** มากที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 2 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชา 28.57 และสาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม, สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา มีจำนวนที่เท่ากัน คือ จำนวน 1 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชา 14.29 **ทุน 100 ปี** มีเพียงสาขาวิชาเดียว คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละ 100 **ทุน C2F** มากที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 4 ทุน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยาและสาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนที่เท่ากัน คือ จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชา 22.22 และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร จำนวน 1 ทุน คิดเป็นร้อยละ 11.11 **ทุนอาเซียน** มากที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 53 ทุน คิดเป็นร้อยละ 71.62 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร จำนวน 5 ทุน คิดเป็นร้อยละ 6.76 รองลงมา คือ สาขาวิชาชีวเวชเคมี, สาขาวิชาเภสัชเวท และสาขาวิชาเภสัชกรรม มีจำนวนที่เท่ากัน คือ จำนวน 3 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชา 4.05 รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก, สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา มีจำนวนที่เท่ากัน คือ จำนวน 2 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชา 2.70 และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม จำนวน 1 ทุน คิดเป็นร้อยละ 1.35 **ทุนส่วนตัว** มีสองสาขาวิชาที่เท่ากัน คือ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร จำนวน 1 ทุน คิดเป็นร้อยละต่อสาขาวิชาละ 50

4.3 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

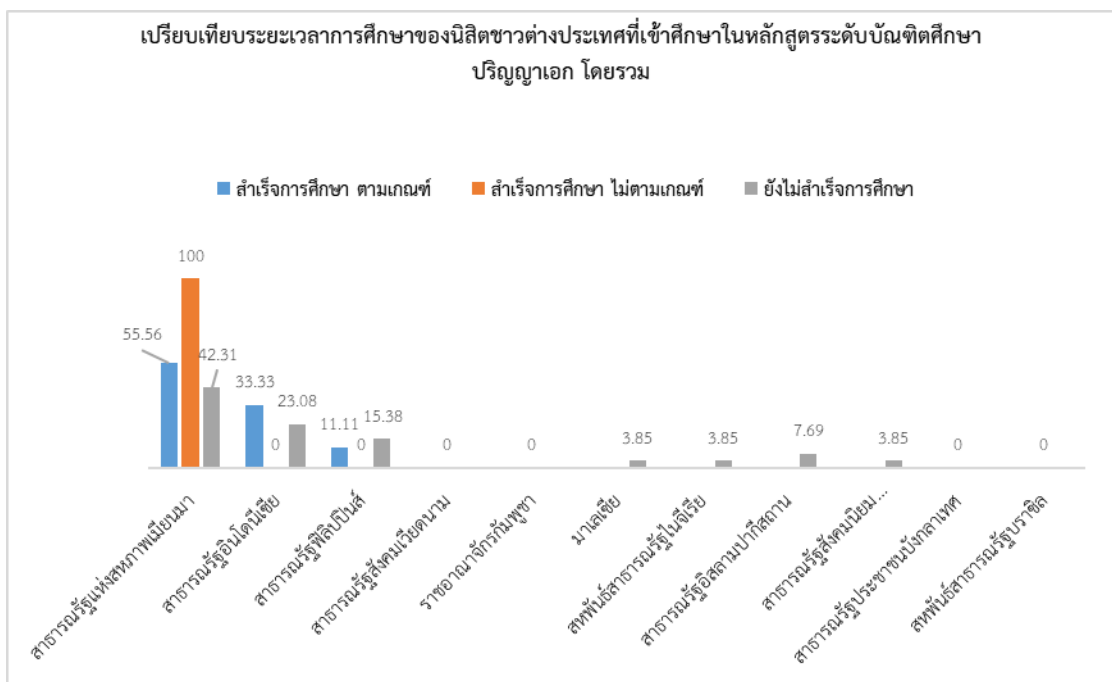
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 โดยรวม

ประเทศ	ปริญญาโท				ปริญญาเอก			
	สำเร็จการศึกษา		ยังไม่สำเร็จการศึกษา	รวม (ร้อยละ)	สำเร็จการศึกษา		ยังไม่สำเร็จการศึกษา	รวม (ร้อยละ)
	ตามเกณฑ์	ไม่ตามเกณฑ์			ตามเกณฑ์	ไม่ตามเกณฑ์		
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	9 (90.00)	17 (73.91)	8 (32.00)	34	5 (55.56)	1 (100.00)	11 (42.31)	17
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	0 (0.00)	2 (8.70)	8 (32.00)	10	3 (33.33)	0 (0.00)	6 (23.08)	9
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	1 (10.00)	0 (0.00)	2 (8.00)	3	1 (11.11)	0 (0.00)	4 (15.38)	5
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	0 (0.00)	2 (8.70)	1 (4.00)	3	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0
ราชอาณาจักรกัมพูชา	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.00)	1	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0
มาเลเซีย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (3.85)	1
สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (8.00)	2	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (3.85)	1
สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.00)	1	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (7.69)	2
สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	0 (0.00)	1 (4.35)	1 (4.00)	2	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (3.85)	1
สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	0 (0.00)	1 (4.35)	0 (0.00)	1	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0
สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.00)	1	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0
รวม (ร้อยละ)	10 (100.00)	23 (100.00)	25 (100.00)	58	9 (100.00)	1 (100.00)	26 (100.00)	36

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือ จำนวนร้อยละ

ภาพที่ 4.12 เปรียบเทียบระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท โดยรวม

ภาพที่ 4.13 เปรียบเทียบระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาเอก โดยรวม

จากตารางที่ 4.11 ภาพที่ 4.12, 4.13 จะเห็นได้ว่า **นิสิตปริญญาโท**จำนวนทั้งหมด 58 คน สำเร็จการศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 56.89 และยังไม่สำเร็จการศึกษา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 43.11 โดยเป็นนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30

และสำเร็จการศึกษาไม่ตามเกณฑ์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 **นิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์** มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 **นิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์** มากที่สุด คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซียและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละประเทศละ 8.70 และน้อยที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา, สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละประเทศละ 4.35 **นิสิตที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา** มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละประเทศละ 32.00 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์และประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละประเทศละ 8.00 และน้อยที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา, ประเทศสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน, ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา, ประเทศสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละประเทศละ 4.00

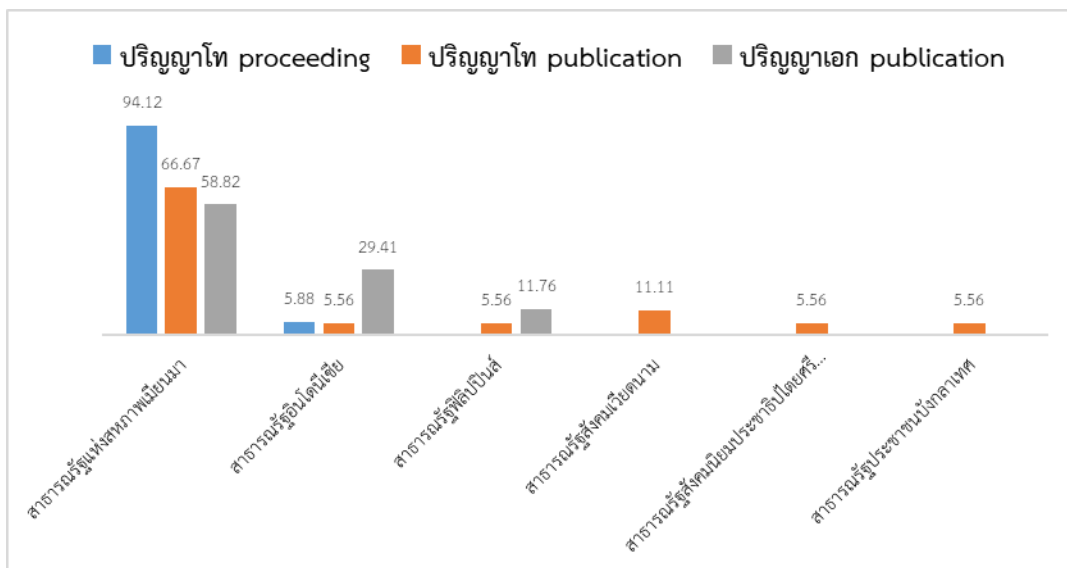
นิสิตปริญญาเอกจำนวนทั้งหมด 36 คน สำเร็จการศึกษาจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.77 และไม่สำเร็จการศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 โดยเป็นนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และสำเร็จการศึกษาไม่ตามเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 **นิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์** มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 **นิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์** มีเพียงประเทศเดียว คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100 **นิสิตที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา** มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และน้อยที่สุด คือ ประเทศมาเลเซีย, ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย และประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละประเทศละ 3.85

4.4 ผลการวิเคราะห์ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศสำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 มีนิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาโท สำเร็จการศึกษาทั้งหมด 35 คน (นิสิตจะสำเร็จการศึกษาด้วย proceedings หรือ publication) และนิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาเอก (นิสิตจะสำเร็จการศึกษาด้วย publication) สำเร็จการศึกษาทั้งหมด 17 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564 จำแนกตามประเทศ

ประเทศ	ปริญญาโท				ปริญญาเอก	
	proceedings		publication		publication	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	16	94.12	12	66.67	10	58.82
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	1	5.88	1	5.56	5	29.41
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	0	0.00	1	5.56	2	11.76
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	0	0.00	2	11.11	0	0.00
สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	0	0.00	1	5.56	0	0.00
สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	0	0.00	1	5.56	0	0.00
รวม	17	100.00	18	100.00	17	100.00

ภาพที่ 4.14 เปรียบเทียบผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามประเทศ

จากตารางที่ 4.12 และภาพที่ 4.14 นิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาโท สำเร็จการศึกษาทั้งหมด 35 คน มีผู้สำเร็จการศึกษาโดย publication จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 และ proceedings จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 ประเทศสำเร็จการศึกษาโดย proceedings มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 และประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 สำเร็จการศึกษาโดย publication มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และน้อยที่สุดมีจำนวนที่เท่ากัน 4 ประเทศ คือ ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา และประเทศสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ จำนวนประเทศละ 1 คน คิดเป็นร้อยละแต่ละประเทศ 5.56

นิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาเอกสำเร็จการศึกษาทั้งหมด 17 คน มีผู้สำเร็จการศึกษาโดย publication จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ประเทศที่สำเร็จการศึกษาโดย publication มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมา คือ ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 และน้อยที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 โดยมีนิสิตจากประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ได้สำเร็จการศึกษาด้วย publication 2 ฉบับ เนื่องจากนิสิตเข้าศึกษาด้วยแผนการเรียน “แบบ 1” เน้นการทำวิทยานิพนธ์

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์นี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560-2564 โดยผู้วิเคราะห์สรุปผลการวิเคราะห์ ดังนี้

5.1.1 วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลนิสิตบัณฑิตศึกษาชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2560 - 2564 ได้แก่ จำนวน สาขาวิชา ภูมิภาคที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.1.1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาต่อในปีการศึกษา 2560 -2564

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ในปีการศึกษา 2562 มีจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 26 คน (27.66 %) และน้อยที่สุดคือปีการศึกษา 2560 จำนวน 13 คน (13.83 %) หากพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ จะเห็นว่า จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับในช่วงปีการศึกษา 2560 - 2564 โดยเฉพาะในปีการศึกษา 2562 จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากปีการศึกษา 2561 คณะเภสัชศาสตร์ได้เปิดหลักสูตร วท.ม./วท.ด. สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสามารถรับนิสิตไทยและนิสิตต่างประเศที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทุกสาขา และอาจารย์ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้หลักสูตร วท.ม./วท.ด. สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถรับนิสิตรับนิสิตต่างประเศได้และมีจำนวนนิสิตชาวต่างประเศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของคณะเภสัชศาสตร์ผ่านหน่วยงานรัฐบาล การจัดโครงการ Open House for International Graduate Programs และการบอกต่อของผู้ที่เข้ามาศึกษาให้กับบุคคลที่รู้จัก แต่เนื่องด้วยในปี 2563 เกิดสถานการณ์การโควิด-19 รัฐบาลไทยได้จำกัดการเข้าประเศไทยของชาวต่างประเศ เป็นผลให้มีจำนวนนิสิตชาวต่างประเศลดลงในปีการศึกษา 2563 แม้ว่าคณะเภสัชศาสตร์ ได้เตรียมความพร้อมในด้านระบบการเรียนการสอนผ่านทางออนไลน์ และได้เสนอให้ผู้สมัครชาวต่างประเศเข้าเรียนรายวิชาด้วยระบบออนไลน์ แต่เนื่องจากความไม่พร้อมทางด้านเทคโนโลยีของประเทศต้นทาง ทำให้ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าศึกษาตัดสินใจไม่ศึกษาต่อและผู้เข้าศึกษาบางส่วนที่เข้าเรียนด้วยระบบออนไลน์แล้วขอลาออก อย่างไรก็ตามเมื่อมีการเปิดประเศแนวโน้มนิสิตชาวต่างประเศเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2564 และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นซึ่งปัจจุบันในภาคศึกษาต้น ปีการศึกษา 2565 มีนิสิตชาวต่างประเศเข้าศึกษา จำนวน 15 คน โดยภาพรวมนิสิตประเศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี เนื่องมาจากสถานการณ์การเมืองภายในประเศ นอกจากนี้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรค COVID-19 ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา เศรษฐกิจและปัญหาในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยของนิสิตชาวต่างประเศทำได้โดยยากและมีต้นทุนจากการกักตัวเพื่อเฝ้าระวัง (stat quarantine) ทั้งฝั่งประเทศต้นทางและประเทศไทยที่ค่อนข้างสูงใช้ระยะเวลายาวนาน และมีความเสี่ยงในการติดเชื้อ ทั้งนี้ในปีการศึกษา

2564 สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรค COVID-19 มีแนวโน้มคลี่คลายลงจึงทำให้จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

5.1.1.2 ผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่นิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาต่อในปีการศึกษา 2560 -2564

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มากที่สุด จำนวน 60 คน (63.83 %) และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิกและสาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน (สาขาวิชาละ 2.13 %) โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า **ในระดับปริญญาโท** สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มีนิสิตเต็มเวลาชาวต่างชาติเข้าศึกษามากที่สุด จำนวน 42 คน (72.41 %) รองลงมา คือ เภสัชศาสตร์ สังคมและบริหาร (นานาชาติ) จำนวน 6 คน (10.34 %) และน้อยที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม, สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา, สาขาวิชาเภสัชเวท และสาขาวิชาชีวเวชเคมี มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน (สาขาวิชาละ 1.72 %) **ในระดับปริญญาเอก** สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี มีนิสิตเต็มเวลาชาวต่างชาติเข้าศึกษามากที่สุด จำนวน 18 คน (สาขาวิชาละ 50 %) รองลงมา คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 6 คน (16.67 %) และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรม จำนวน 1 คน (2.78 %) หากพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ จะเห็นว่า สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสาขาวิชาที่นิสิตชาวต่างประเทศสนใจมากที่สุด ทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก เนื่องมาจากเป็นสาขาวิชาที่เปิดรับผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทุกสาขา โดยไม่จำกัดคุณสมบัติเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์เท่านั้น อีกทั้งหลักสูตรมีเนื้อหารายวิชาที่ทันสมัย ครอบคลุม มีการบูรณาการอย่างหลากหลายเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสาขาวิชาที่นิสิตชาวต่างประเทศเลือกเข้าศึกษาน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิกและสาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่รับคุณสมบัติเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์เท่านั้น ส่งผลให้มีผู้สนใจศึกษาต่อมีจำนวนน้อย

5.1.1.3 ผลการวิเคราะห์ประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2560 -2564

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษา มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 51 คน (54.26) และน้อยที่สุด คือ ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา, ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล, ประเทศสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และประเทศมาเลเซีย มีจำนวนประเทศละ 1 คน (1.06%) เนื่องจากในปีการศึกษา 2560 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยคณะเภสัชศาสตร์ร่วมกับกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ภายใต้แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไทย – เมียนมา ได้สนับสนุนทุนการศึกษา ระดับปริญญาโทแก่เภสัชกร จากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อเข้ามาศึกษาต่อเพิ่มศักยภาพทางด้านสาธารณสุขของประเทศ โดยในปีการศึกษา 2560 มีนิสิตที่ได้รับทุนนี้ จำนวน 3 คน เข้าศึกษาในหลักสูตร วท.ม. สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (หลักสูตรนานาชาติ) จำนวน 2 คน และหลักสูตร ภ.ม. สาขาวิชาเภสัชวิทยาและพิษวิทยา จำนวน 1 คน และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของคณะเภสัชศาสตร์ผ่านหน่วยงานรัฐบาลของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ทำให้มีผู้สนใจสมัครเข้าศึกษาต่อในปีต่อ ๆ ไปมีจำนวนมากขึ้น โดยได้รับทุนรัฐบาลไทย ภายใต้แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไทย – เมียนมา รวมทั้งทุนอาเซียน **ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์**

4 ปี กระทรวงการต่างประเทศ และนิติตต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาน้อยที่สุดมี 4 ประเทศ คือ ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา, ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล, ประเทศสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และประเทศมาเลเซีย เนื่องจาก **คณะเภสัชศาสตร์ไม่ได้มีการจัดทำความร่วมมือกับกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (MOU) และขาดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกที่ต่อเนื่อง ไปยังกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรประเทศดังกล่าว**

ทั้งนี้ คณะเภสัชศาสตร์ ได้ดำเนินการขยายขอบเขตการให้ทุนในส่วนของทุนอาเซียนแก่ผู้สมัครของประเทศอื่น ๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 - 2564 ส่งผลให้หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ ได้รับนิสิตจากภูมิภาคอื่น ๆ ได้แก่ เอเชียกลาง แอฟริกา และอเมริกาใต้ จำนวน 11 คน โดยในรอบ 3 ปีการศึกษา กลุ่มประเทศภูมิภาคเหล่านี้เป็นกลุ่มที่มีผู้สนใจเข้าร่วมรับฟังการประชาสัมพันธ์โครงการ Open House for International Graduate Programs และโครงการในลักษณะเดียวกันการจัดแบบออนไลน์ ปีละ 2 ครั้ง /ปี โดยสำนักบริหารวิรัชกิจและเครือข่ายนานาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และร่วมมือกับฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดทำสื่อ VDO ให้สามารถเข้ามาศึกษา ทบทวนเรียนรู้ซ้ำได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสะดวกและเข้าถึงข้อมูลทั้งผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมและผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ประเภททุนการศึกษา ของนิสิตชาวต่างประเทศในปีการศึกษา 2560 - 2564

1) จำแนกตามประเภททุน

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศได้รับทุนการศึกษา 97.87% ซึ่งเป็นปัจจัยแรกและเป็นประการสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ดังนั้น จึงควรสร้างเครือข่ายแสวงความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ หรือ องค์กรที่อยู่นอกภาครัฐ ที่ต้องการสนับสนุนบุคลากรของประเทศที่กำลังพัฒนา หรือร่วมมือจากมหาวิทยาลัยต่างชาติ และบริษัทเอกชนต่างชาติ ที่จะให้การสนับสนุนทุนการศึกษา และการนำเสนอทุนลักษณะการร่วมจ่ายระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานของรัฐ (Co – payment) โดยประเภททุนการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศ มากที่สุด คือ ทุนอาเซียนจำนวน 74 ทุน (78.72 %) รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 9 ทุน (9.57 %) รองลงมา คือ ทุน TICA จำนวน 7 ทุน (7.45 %) และน้อยที่สุด คือ ทุน 100 ปี และทุนส่วนตัว มีจำนวนที่เท่ากัน ทุนละ 2 คน (ทุนละ 2.13 %) **ทุน TICA** มีจำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ทุน (42.86 %) และในปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 มีจำนวนทุนที่เท่ากันปีการศึกษาละ 2 ทุน (ทุนละ 28.57 %) **ทุน 100 ปี** ได้รับทุนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ทุน (100 %) **ทุน C2F** จำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ทุน (44.44 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ทุน (33.33 %) และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ทุน (22.22 %) **ทุนอาเซียน** จำนวนมากที่สุดในปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 ทุน (27.03 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 ทุน (22.97 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 ทุน (18.92 %) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 13 ทุน (17.57 %) และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 ทุน (13.51 %) หากพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ จะเห็นว่านิสิตชาวต่างประเทศ ส่วนมากเข้าศึกษาด้วยทุนอาเซียน จำนวน 74 ทุน (78.72 %) ซึ่งทุนการศึกษานี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีนโยบายในการเข้าร่วมทางด้านวิชาการกับสังคมนานาชาติ สร้างฐานความเป็น

มหาวิทยาลัยชั้นนำ พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการและส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ รวมทั้งส่งเสริมบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนนานาชาติด้วยการสนับสนุนทุนการศึกษาชาวต่างประเทศมาศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตต่างประเทศได้รับทุน C2F เป็นลำดับที่ 2 (ร้อยละ 9.57) ซึ่งทุน C2F มีนโยบายสนับสนุนทุนแก่นิสิตระดับปริญญาเอกที่มีศักยภาพสูงและผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง โดยสนับสนุนทุนนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งทุนดังกล่าวนี้ในการรับนิสิตต่างชาติประการหนึ่งขึ้นอยู่กับพิจารณาความต้องการของอาจารย์ที่ปรึกษาในการรับนิสิตด้วย และน้อยที่สุด คือ ทุนส่วนตัว จำนวน 2 คน (2.13 %) อาจเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการเรียนค่อนข้างสูงและนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาส่วนมากเป็นประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA-Official Development Assistance ประจำปี ค.ศ. 2020) และถูกจัดอันดับให้อยู่ในระดับที่น้อยกว่าประเทศไทย

2) จำแนกตามปีการศึกษา

ในปีการศึกษา 2560 ประเภททุนสำหรับนิสิตชาวต่างประเทศประเภททุนการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 10 ทุน (76.92 %) และทุน TICA จำนวน 3 ทุน (23.08 %)
ในปีการศึกษา 2561 ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 13 ทุน (76.48 %) และทุน TICA และทุน 100 ปี มีจำนวนที่เท่ากัน จำนวนทุนละ 2 ทุน (ทุนละ 11.76 %)
ในปีการศึกษา 2562 ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 20 ทุน (76.92 %) รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 3 ทุน (11.54 %) รองลงมา และน้อยที่สุด คือ ทุนส่วนตัว จำนวน 1 ทุน (3.85 %)
ในปีการศึกษา 2563 ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 14 ทุน (82.35 %) รองลงมา คือ ทุน C2F จำนวน 2 คน (11.76 %) และน้อยที่สุด คือ ทุนส่วนตัว จำนวน 1 ทุน (5.88 %)
ในปีการศึกษา 2564 ประเภททุนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทุนอาเซียน จำนวน 17 ทุน (80.95 %) และทุน C2F จำนวน 4 ทุน (19.05 %) จะเห็นว่า นิสิตชาวต่างประเทศส่วนมากได้รับทุนมากที่สุดในปีการศึกษา 2562 อาจเนื่องมาจากเริ่มมีการขยายขอบเขตการให้ทุนของทุนอาเซียนแก่ผู้สมัครเข้าศึกษาทำให้มีผู้ได้รับทุนการศึกษาจำนวนมาก และมีการเปิดสอนสาขาวิชาเภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสาขาวิชานี้เปิดรับผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทุกสาขา ไม่จำกัดคุณสมบัติเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์เท่านั้น ทำให้มีผู้สนใจเข้าศึกษามากขึ้น และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2560 อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดของการให้ทุน การทำความร่วมมือกับกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (MOU) และการจำกัดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในแต่ละสาขาวิชาที่ต้องการเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเภสัชศาสตร์นั้น

5.1.3 วิเคราะห์ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

นิสิตต่างประเทศระดับปริญญาโทสำเร็จการศึกษา จำนวน 33 คน (56.89%) สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ จำนวน 10 คน (30.30%) และสำเร็จการศึกษาไม่ตามเกณฑ์ จำนวน 23 คน (69.70%) **ปริญญาเอก** สำเร็จการศึกษา จำนวน 10 คน (27.77%) สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ จำนวน 9 คน (90.00%) และสำเร็จการศึกษาไม่ตามเกณฑ์ จำนวน 1 คน (10.00%) นิสิตต่างชาติระดับปริญญาโทที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ส่วนหนึ่งเป็นนิสิตรักษาสถานภาพการเป็นนิสิต

เนื่องจากรอการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และมีส่วนหนึ่งใช้เวลาในการพัฒนาทักษะในห้องปฏิบัติการและการวิจัยทำให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ได้ภายในระยะเวลา 2 ปี โดยเฉพาะในหลักสูตรที่มีรายวิชาเรียนและวิทยานิพนธ์ ซึ่งนิสิตจะต้องลงรายวิชาเรียนอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา ส่วนนิสิตระดับปริญญาเอกในช่วงระหว่างปีการศึกษา 2560 – 2564 ที่นำมาวิเคราะห์มีเฉพาะนิสิตแบบ 1.1 และแบบ 2.1 ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2560 – 2561 และนิสิตแบบ 1.2 และแบบ 2.2 ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2560 เท่านั้นที่ครบระยะเวลาการศึกษาตามเกณฑ์ จึงมีนิสิตเพียง 10 คน ที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้นี้ ส่วนนิสิตจำนวน 26 คน ยังไม่ครบระยะเวลาการศึกษาตามเกณฑ์ ดังนั้น เพื่อให้ให้นิสิตชาวต่างประเทศสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามเกณฑ์ ควรวางแผนควบคุมคุณภาพการทำวิจัย และระยะเวลาการศึกษาของนิสิต โดยอาจจะออกกระเปียบประกาศ ข้อบังคับ หรือแผนการศึกษาที่เหมาะสมกับนิสิตให้มากขึ้นเพื่อให้ให้นิสิตสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามเกณฑ์ ไม่มีการพ้นสภาพ ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียค่าทางการศึกษา

5.1.4 วิเคราะห์ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 – 2564

นิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาโทสำเร็จการศึกษาด้วย publication จำนวน 18 คน (51.43%) และสำเร็จการศึกษาด้วย proceedings จำนวน 17 คน (48.57%) มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากระยะเวลาในการสนับสนุนทุนการศึกษาทำให้นิสิตไม่สามารถรอการตีพิมพ์เพื่อสำเร็จการศึกษา จึงต้องส่งผลงานวิจัยไปนำเสนอในที่ประชุมวิชาการเพื่อให้สำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาของทุนการศึกษา ทั้งนี้งานวิจัยของนิสิตได้รับการต่อยอดเป็นผลงาน publication หรือไม่ต้องทำการเก็บข้อมูลต่อไป อย่างไรก็ตามการนำเสนอผลงานแบบ proceedings และการเข้าร่วมการประชุมวิชาการในสาขาที่นิสิตทำวิจัยได้เพิ่มทักษะการนำเสนอผลงาน และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น

นิสิตชาวต่างประเทศระดับปริญญาเอกสำเร็จการศึกษาด้วย publication จำนวน 10 คน (100%) สามารถมีผลงานวิจัยตีพิมพ์จำนวน 17 ฉบับ เนื่องจากเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของหลักสูตรแบบวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ต้องสำเร็จการศึกษาด้วยผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างน้อย 2 ฉบับ นอกจากนี้ยังมีนิสิตปริญญาเอกของหลักสูตรแบบรายวิชาเรียนและวิทยานิพนธ์ ที่กำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาด้วยผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างน้อย 1 ฉบับ แต่สามารถตีพิมพ์ได้ 2 ฉบับ การเพิ่มนิสิตชาวต่างประเทศที่มีศักยภาพสูงเข้าศึกษาในระดับปริญญาเอกช่วยเพิ่มผลงานตีพิมพ์ให้กับคณาจารย์ คณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนนโยบายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการเพิ่มค่าน้ำหนักในการคำนวณการจัดอันดับมหาวิทยาลัย ได้ตามเกณฑ์ด้านผลงานวิจัย และด้านความเป็นนานาชาติ

ทั้งนี้ คณะเภสัชศาสตร์ ควรทบทวนการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย จัดให้มีการสนับสนุนระบบที่ปรึกษางานวิจัยและการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ เพื่อผลักดันให้ผลงานทางวิชาการและวิจัยได้รับการเผยแพร่มากขึ้น และควรสร้างระบบตรวจสอบ ติดตาม เพื่อป้องกันกรณีไม่ปฏิบัติตามในสัญญารับทุนอุดหนุนการทำวิจัย และสร้างระบบกลไกวิเคราะห์และทบทวนความเสี่ยงที่จะอาจจะเกิดขึ้นในทุกมิติอย่างต่อเนื่อง

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์วิเคราะห์ข้อมูลนิสิตชาวต่างประเทศที่สมัครเข้าศึกษาต่อ ณ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2560 - 2564 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะ

5.2.1.1 การประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยสำนักบริหารวิรัชกิจและเครือข่ายนานาชาติ เป็นการดำเนินการประชาสัมพันธ์โดยเครือข่ายนิสิตเก่าชาวต่างชาติ ผ่านการให้ทุนนิสิตชาวต่างชาติโดยหน่วยงานของรัฐบาลไทย เป็นการประชาสัมพันธ์ศักยภาพของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ ในระดับนานาชาติ ดังนั้นคณะเภสัชศาสตร์จึงควรเข้าร่วมการประชาสัมพันธ์ในวาระต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์เชิงรุกในระดับนานาชาติ อีกทั้งทบทวนคุณสมบัติในการรับนิสิตต่างประเทศใหม่ที่เหมาะสม โดยเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยที่เป็นคู่แข่ง

5.2.1.2 การสนับสนุนทุนการศึกษา โดยในปัจจุบันนิสิตชาวต่างประเทศได้รับทุนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและทุนรัฐบาลไทยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคณะเภสัชศาสตร์ควรเพิ่มจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย โดยแสวงความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ หรือองค์การที่อยู่นอกภาครัฐ ที่ต้องการสนับสนุนบุคลากรของประเทศที่กำลังพัฒนา

5.2.1.3 การเพิ่มช่องทางรายได้ในการมีงานทำและโอกาสความก้าวหน้าในระหว่างเรียนและสำเร็จในแต่ละหลักสูตรให้แก่นิสิตต่างชาติ เนื่องจากบัณฑิตจากคณะเภสัชศาสตร์ มีทักษะและมีความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้นพบและพัฒนา ยา และเทคโนโลยีการผลิตยา รวมทั้งผลิตภัณฑ์อาหารเสริมและสมุนไพร แม้ปัจจุบันบัณฑิตชาวต่างประเทศที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ ทำงานในประเทศไทยเป็นตำแหน่งนักวิจัยในมหาวิทยาลัย หากสามารถเพิ่มตำแหน่งงานในสถาบันวิจัยเครือข่ายบริษัทสตาร์ทอัพในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บริษัทวิจัยยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพ เป็นแนวทางหนึ่งในการดึงดูดผู้สมัครเพื่อเข้าศึกษาในคณะเภสัชศาสตร์

5.2.1.4 พัฒนาเครือข่ายศิษย์เก่าต่างชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมให้ศิษย์เก่าได้เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยและมีบทบาทในการช่วยประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยให้หน่วยงานและประเทศของตน ซึ่งจะเป็ช่องทางในการสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีในการร่วมมือกับเครือข่ายศิษย์เก่า ทำประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อพัฒนาคณะ และมหาวิทยาลัยอันจะนำไปสู่การพัฒนาระบบการศึกษาในปัจจุบันและอนาคต

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิเคราะห์ครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความต้องการเข้าศึกษานิสิตต่างชาติในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ความเชี่ยวชาญให้มีความได้เปรียบในการพัฒนาศาสตร์ หลักสูตร และสาขาวิชาใหม่ ในการแข่งขันกันระหว่างมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มากขึ้น

บรรณานุกรม

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 –2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- กระทรวงการต่างประเทศ.(2561). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่างประเทศ พ.ศ. 2561-2580. ค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2562, จาก <http://www.mfa.go.th/main/th/policy/118524>
- กระทรวงการต่างประเทศ.(2558). แผนยุทธศาสตร์ 4 ปี กระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. 2558-2561. ค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2562, จาก http://www.harvardasia.co.th/wpcontent/uploads/2017/08/thai-people-20151009-235039-089806_compressed_1.pdf
- สำนักยุทธศาสตร์และการขับเคลื่อน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. แผนยุทธศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 – 2570). จาก <https://www.cts.chula.ac.th/download//736>
- สำนักยุทธศาสตร์และการขับเคลื่อน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (.2562ระบบประกันคุณภาพ การศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (QCU101). จาก <https://www.cts.chula.ac.th/download//3827>
- พรพรรณ ยาใจ. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการเข้ามาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในประเทศไทย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2562, จาก <http://www.research.rmutt.ac.th/?p=2862>
- วิลาวัลย์ เปลี่ยนสะอาด. (2551). แรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2562, จาก <http://www.research.rmutt.ac.th/?p=3253>
- ธารินี พัชรเจริญพงศ์. (2554). ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาหลักสูตรนานาชาติของนักศึกษาชาวต่างชาติในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ค้นเมื่อ 28 กันยายน 2562, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/xmlui/handle/123456789/862>
- รัตนา จันทร์เทาว์. “การสัมผัสภาษา : ภาษาไทยและภาษาลาวของคนลาว”. วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง ปีที่ 7 ฉบับที่ 3. (กันยายน-ธันวาคม 2554): 121-134.
- หลินยุ่น หยาง และ กมลทิพย์ คำใจ. (2560).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีนในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. ค้นเมื่อ 18 กันยายน 2562, จาก <file:///C:/Users/user/Downloads/3614-14431-1-PB.pdf>
- สุกานดา ลูวิส (2560) การเข้ามาของนักศึกษาต่างประเทศ กับผลกระทบต่อประเทศไทย. [ออนไลน์],เข้าถึงได้จาก: <https://www.thansettakij.com/content/173979?ts>. (9 พฤษภาคม 2563).
- สุจินดา เจียมศรีพงษ์. ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายนักศึกษาต่างชาติมาศึกษา ระดับอุดมศึกษาไทย. วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่, 12(2), 68-82.
- ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ. (2555) การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ได้

มาตรฐานระดับชาติ. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2563, จาก <https://li01.tci-thaijo.org/index.php/crujournal/article/view/30041>

ชลธิชา อินอุ้นโชติ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้าของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

<file:///C:/Users/PC1/Downloads/240472-Article%20Text-831714-1-10-20200421.pdf>

โกวิท ปรดิษฐ์ผล (Kowit Praditpol)* ปรีชา วิจิตรธรรมรส (Preecha Vichitthamaros)** (2559). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ การศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้วยเทคนิคเหมืองข้อมูล กรณีศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

[file:///C:/Users/PC1/Downloads/86110-Article%20Text-256215-1-10-20171017%20\(7\).pdf](file:///C:/Users/PC1/Downloads/86110-Article%20Text-256215-1-10-20171017%20(7).pdf)

ดิลกรัตน์ โคตรสุมาตย์. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

[file:///C:/Users/PC1/Downloads/50574-Article%20Text-117300-1-10-20160308%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/PC1/Downloads/50574-Article%20Text-117300-1-10-20160308%20(2).pdf)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวดวงใจ ทวีปะ
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บริการการศึกษา (P7)
สังกัด	ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
E-mail	Duangjai.ta@chula.ac.th
โทรศัพท์	02 -2188453
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสหมิตรบำรุง
พ.ศ. 2543	สำเร็จการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน	ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริการการศึกษา ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต งานบริหารวิชาการและกิจการนิสิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ

1. ดวงใจ ทวีปะ. (2565) การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการระบบสำนักงานออนไลน์ สำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษาของฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564. การประชุมวิชาการวิจัยระดับชาติสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการการในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 14

ผลงานการพัฒนาคุณภาพงานประจำ

1. ดวงใจ ทวีปะ (2565) การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการขั้นตอนการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์และการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์. “ศูนย์ประสานงานเครือข่ายบุคลากรสายสนับสนุน คณะเภสัชศาสตร์ แห่งประเทศไทย (ศคภท.)” ณ โรงแรม เอสเตอวัน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ระหว่างวันที่ 5 – 7 กุมภาพันธ์ 2563